Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 140
Marți 30 august 1955

4 Pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Intovărășirea — mijloc important de sporire a producției agricole

Intovărășirile agricole de lucrare în comun a pămîntului sînt o formă de cooperare în producție accesibilă maselor largi de țărani muncitori care permite introducerea nestingherită a metodelor agrotehnice înaintate, folosirea pe scară largă și cu randament sporit a mijloacelor mecanizate puse la îndemînă de stat prin S.M.T.

Experiența de pînă acum a dovedit pe deplin că lucrarea în comun a pămîntului aduce țăranilor muncitori mari foloase. Unindu-și parcelele de pămînt mici și răzlețite în tarlale întinse, fără haturi, țăranii muncitori întovărășiți au posibilitatea să execute cu ajutorul mașinilor, tractoarelor și atelajelor proprii toate lucrările agricole la timp și în bune condiții agrotehnice, să învingă mai ușor greutățile pricinuite de natură, să cultive pămîntul în mod rațional, rînduind plantele așa cum cere știința agrotehnică. Muncind în comun și întrajutorîndu-se cu unelte, atelaje și brațe de muncă, întovărășiții reușesc astfel să smulgă pămîntului an de an recolte mult mai mari decît țăranul muncitor cu gospodărie individuală, care lucrează pămîntul de unul singur și cu unelte rudimentare și se află izolat în fața calamităților naturii, pe care adesea nu-i în stare să le învingă.

Cît de mari sînt posibilitățile pe care le au întovărășirile agricole de a spori producția la ha și de a mări veniturile membrilor lor ne dovedesc fără putință de tăgadă recoltele pe care le-au dobîndit și în acest an țăranii muncitori întovărășiți. Așa, bunăoară, întovărășiții din comuna Colonești, regiunea Bîrlad, au cules o recoltă medie de 4154 kg de orz la ha, iar cei din comuna Buturugeni, regiunea București, au obținut 3.000 kg de grîu la ha. După ce au strîns recolta de cereale păioase și și-au îndeplinit cu cinste obligațiile față de stat, membrii întovărășirilor agricole din numeroase sate și comune au dus de acum acasă primele roade ale muncii lor unite. De pe o suprafață de 0,50 ha cultivată cu grîu în întovărășire, țăranul muncitor Vasile Cîrța din satul Hîrlești, raionul Roman, s-a ales cu peste 1.500 kg de boabe. „Niciodată, în anii cînd îmi lucram pămîntul de unul singur, n-am dus acasă de pe un pogon atîta grîu", a spus el cu prilejul împărțirii recoltei.

De pe urma muncii unite și organizate, făcută cu pricepere și tragere de inimă, țăranii întovărășiți dobîndesc venituri mari, prin care își pot îmbunătăți simțitor nivelul de trai al familiilor lor. Cu banii luați pe prisosul de produse valorificate, numeroși țărani muncitori întovărășiți și-au construit case, și-au cumpărat vaci cu lapte, mobilă, îmbrăcăminte, aparate de radio și alte obiecte necesare gospodăriei lor.

Văzînd cu proprii lor ochi rezultatele dobîndite de întovărășirile agricole în creșterea producției agricole și bunăstării membrilor lor, tot mai mulți țărani muncitori, urmînd îndemnul partidului, pășesc cu încredere pe calea muncii în comun a pămîntului, alcătuind noi întovărășiri sau înscriindu-se în cele existente. Numai în prima jumătate a acestui an au luat ființă peste 550 de noi întovărășiri agricole. Cele mai multe întovărășiri agricole s-au format în regiunile Craiova, Hunedoara etc. și în acele raioane unde organele de partid și de stat au desfășurat în mod stăruitor o intensă muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori, unde întovărășirilor agricole existente li s-a dat sprijinul organizatoric și tehnic necesar.

Cu toate acestea, față de posibilitățile existente, numărul întovărășirilor agricole alcătuite este încă mic. Prin grija partidului și guvernului, baza tehnico-materială a agriculturii noastre a fost mărită considerabil în ultimii ani. S.M.T.-urile dispun astăzi de un puternic parc de mașini agricole și tractoare, a căror capacitate de producție depășește cu mult volumul de lucrări contractat cu unitățile agricole socialiste din agricultură. Țăranii muncitori cu gospodării individuale manifestă un interes mereu crescînd față de lucrarea pămîntului cu mijloace mecanizate. Ei înțeleg tot mai bine că pe această cale își pot ușura munca, pot spori mult rodnicia ogoarelor, fără a mai fi nevoiți să se adreseze chiaburilor pentru a împrumuta vite și unelte de muncă în condiții de exploatare. De aceea, important este ca, pe baza faptelor, a realizărilor dobîndite de întovărășirile agricole fruntașe, un număr cît mai mare de țărani muncitori cu gospodării individuale să fie convinși să alcătuiască noi întovărășiri agricole sau să se înscrie în cele existente.

Trebuie spus însă că în multe locuri nu există o preocupare permanentă, stăruitoare, pentru popularizarea largă a realizărilor întovărășirilor agricole, pentru convingerea și atragerea țăranilor muncitori în această formă de producție agricolă. In unele raioane, ca, de pildă, Lipova și Ineu, regiunea Arad, Lugoj, Deta și Caransebeș, regiunea Timișoara și altele, organele agricole și de stat nu dau atenția cuvenită acțiunii de organizare a întovărășirilor agricole, lăsînd ca lucrurile să se desfășoare la voia întîmplării. Ca urmare, în aceste raioane nu a mai luat ființă în ultimele luni nici o întovărășire pentru lucrarea în comun a pămîntului. Subaprecierea întovărășirilor agricole înseamnă lipsirea țărănimii muncitoare de un mijloc important de sporire a producției agricole și de ridicare continuă a nivelului ei de trai.

Acum, cînd întovărășiții primesc primele roade ale muncii lor unite, este momentul cel mai potrivit de a intensifica prin toate mijloacele acțiunea de popularizare a realizărilor întovărășirilor agricole și munca politică de masă în rîndul țăranilor muncitori. Una din formele cele mai bune de popularizare a realizărilor întovărășirilor agricole este organizarea de vizite ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale la întovărășirile agricole fruntașe. Vizitînd întovărășirea agricolă, participînd la împărțirea recoltei, stînd de vorbă cu întovărășiții, țăranii muncitori cu gospodării individuale vor putea cunoaște felul cum sînt organizate aici lucrările, sporurile mari de recoltă strînse de pe pămîntul lucrat cu mașini și după metode agrotehnice înaintate, vor putea vedea cu ochii lor ce venituri dobîndesc întovărășiții de pe urma muncii în comun. Comparînd veniturile lor cu cele obținute de întovărășiți, mulți țărani muncitori individuali vor înțelege limpede că prin lucrarea pămîntului în comun n-au decît de cîștigat.

Stațiunilor de mașini și tractoare le revin de asemenea sarcini de mare răspundere în munca de formare a noi întovărășiri agricole. Mecanizatorii au datoria de cinste de a desfășura o stăruitoare muncă de lămurire a țăranilor muncitori, îndemnîndu-i pe aceștia să-și unească pămîntul în întovărășiri agricole și gospodării colective unde pot să-l lucreze cu mijloace mecanizate moderne. O mare atenție trebuie să dea mecanizatorii din S.M.T.-uri calității lucrărilor executate pe tarlalele întovărășirii, întrucît recoltele bogate strînse de întovărășiți, alături de munca de lămurire, pot convinge ușor pe țăranii muncitori despre foloasele ce le pot avea dacă își vor lucra pămîntul în comun.

Desfășurînd o susținută muncă politică pentru atragerea unui număr cît mai mare de țărani muncitori în întovărășiri agricole, activiștii organelor de stat, tehnicienii și inginerii agronomi nu trebuie să neglijeze însă nici un moment munca pentru întărirea economico-organizatorică a întovărășirilor existente. Ei au datoria să îndrume îndeaproape și în permanență întovărășirile agricole, dîndu-le un sprijin calificat în vederea organizării în comun a unui număr cît mai mare de lucrări agricole și folosirii posibilităților mari de sporire a producției agricole.

In momentul de față, întovărășirile trebuie sprijinite să facă din vreme toate pregătirile necesare pentru asigurarea succesului campaniei agricole de toamnă. In acest scop, membrii întovărășirii trebuie îndrumați să facă arături adînci pe toate terenurile de pe care s-a strîns recolta, să transporte pe cîmp, gunoi de grajd, să aleagă și să trateze sămînța necesară însămînțărilor de toamnă.

Muncind cu toate puterile pentru a atrage un număr cît mai mare de țărani muncitori în întovărășiri agricole, activiștii organelor de stat, inginerii și tehnicienii agronomi, vor aduce o însemnată contribuție la lupta pentru continua sporire a producției agricole, pentru lărgirea sectorului socialist în agricultură.

Răsplata muncii unite

Ziua de 23 August a fost sărbătorită de membrii gospodăriei agricole colective „21 Decembrie" din comuna Pricaz raionul Orăștie, ca o zi a belșugului. In această zi, ei au împărțit avansul de 40 la sută din bogatele produse obținute în acest an. Si de data aceasta, colectiviștii au realizat producții mari de recolte și venituri însemnate. La grîu, de exemplu, producția medie a fost de 2.800 kg. la hectar. Cu o parte din veniturile obținute de la fermele zootehnice și grădina de legume, colectiviștii și-au cumpărat un autocamion și au construit o magazie de cereale cu o capacitate de 10 vagoane. La împărțirea avansului de 40 la sută, colectiviștii au primit pentru fiecare zi-muncă cîte 5 kg. de grîu, 2 kg. de orz, 15 kg. de fîn și paie, 70 gr. de brînză, 40 gr. de lînă, precum și cîte 10 lei. Colectivistul fruntaș Ion Șerban care împreună cu soția sa a făcut 297 zile-muncă a primit ca avans 1.485 kg. de grîu, 593 kg. de orz, 20,7 kg. de brînză, 11,8 kg. de lînă, 4.455 kg. de fîn și paie, precum și 2.970 lei.

Cantități mari de produse au primit și ceilalți colectiviști.

(Agerpres).

Insemnări

Un gospodar de frunte

De la cea dintîi privire, casa și curtea gospodăriei lui Dumitru Adăscăliței din Dumbrava, raionul Bacău, mi-au făcut dovada priceperii și hărniciei lui. Casa, construită acum cîțiva ani, e o clădire albă, din cărămidă. Perdelele de dantelă și mușcatele roșii împodobesc ferestrele deschise larg spre soare. In curte, totul este orînduit cu chibzuială: magazia, pătulul, șoproanele, căpițele de fîn, șira de paie, iar în fund, platforma de gunoi.

Gospodarul nu era acasă. Plecase dis-de-dimineață la cîmp.

...Acolo, în mijlocul cîmpului, în pauza cînd își oprise boulenii să mai răsufle, Dumitru Adăscăliței mi-a explicat cum a muncit el de a scos anul acesta peste 2.000 kg de grîu la hectar, cu vreo 600 kg mai mult decît recolta medie realizată în comună.

Cu modestia omului care știe că ceea ce a făcut el pot face toți care se străduiesc să-și muncească pămîntul cît mai bine, Dumitru Adăscăliței mi-a explicat că el și-a însămînțat anul trecut grîul într-un teren pe care a început a-l pregăti de cu vară, îndată după seceriș, cînd l-a dezmiriștit; toamna, a făcut arătură adîncă și a îngrășat terenul cu bălegar din platformă. A pus în pămînt sămînță selecționată și tratată, iar din primăvară și pînă la cules a plivit lanul, ori de cîte ori a văzut în el buruieni.

— Așa am muncit eu de am scos de pe un hectar și 70 de ari, 3.500 kg de grîu, spuse în concluzie gospodarul din Dumbrava.

— Și pentru anul viitor, am întrebat eu, ce plan ți-ai făcut?

Dumitru Adăscăliței își împinse spre spate pălăria ce-i umbrise fața roșcovană și, aruncînd o privire de-a lungul arăturii, începu:

— In primul rînd, în planul meu am trecut ceea ce inginerii agronomi numesc „rotația culturilor". Toamna asta, voi însămînța grîul în terenul pe care am acum sfeclă de zahăr. Este un teren pe care l-am îngrășat bine anul trecut și, după ce voi recolta sfecla, îmi rămîne timp destul să-l ar și să-l îngraș din nou. De pe acum mi-am pregătit sămînța: am triorat-o și am pus-o în saci, la loc ferit de umezeală. Totodată, m-am aprovizionat și cu abavitul cu care o voi trata.

— Dar, în arătura aceasta pe care o faci acum, ce vei însămînța? l-am întrebat eu.

El mai privi încă o dată în lungul arăturii, explicîndu-mi apoi că aici, în miriștea arată, pe care a împrăștiat bălegar din platformă, va însămînța la primăvară porumb și sfeclă de zahăr. Ascultîndu-l, mi-am dat seama că pe bună dreptate îmi vorbiseră cu atîta prețuire țăranii muncitori din Dumbrava despre hărnicia și priceperea lui.

RADU SANDU

VIZITA TOVARĂȘULUI N. S. HRUȘCIOV LA GOSPODĂRIA AGRICOLĂ COLECTIVĂ „DRUMUL LUI LENIN"

In ziua de 25 august, tovarășul N.S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al PCUS, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., însoțit de tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Gh. Apostol, a vizitat gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din satul Livedea, raionul Brănești, regiunea București.

Colectiviștii au primit cu bucurie și însuflețire pe solul marelui popor sovietic.

Tovarășul Hrușciov a stat de vorbă cu membrii gospodăriei colective, Maria Moldoveanu, președinte, Socrate Ene contabil, și Gheorghe Tache, care urmează școala de pregătire și specializare a cadrelor de conducere ale gospodăriilor colective, au povestit despre realizările dobîndite în cei aproape șase ani ce s-au scurs de la înființarea gospodăriei. Ei au înfățișat totodată oaspetelui greutățile întîmpinate la întocmirea planurilor de producție.

Tovarășul N.S. Hrușciov a dat colectiviștilor o serie de sfaturi în legătură cu întărirea economică a gospodăriei colective. El a arătat ce mare însemnătate are întocmirea unui plan de producție chibzuit, care să țină seama de nevoile și posibilitățile reale ale gospodăriei, să stabilească sarcini reale de dezvoltare a producției, să țină seama ce culturi și ce ramuri de producție sînt mai rentabile. Tovarășul N.S. Hrușciov a subliniat în mod deosebit avantajele economice pe care le au colectiviștii de pe urma porumbului și a stăruit asupra însilozării porumbului verde, cînd boabele știuleților sînt în lapte, ca unul din cele mai importante mijloace pentru dezvoltarea sectorului zootehnic. In același timp, colectiviștii au fost sfătuiți să folosească cît mai mult metoda culturilor duble, potrivit căreia se scot de pe același loc două recolte într-un an.

Membrii gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" au mulțumit tovarășului N.S. Hrușciov pentru sfaturile primite. Ei au arătat că vor urma aceste sfaturi și că sînt hotărîți să facă din gospodăria lor o gospodărie colectivă bogată și puternică.

In clișeu: Tovarășii N. S. Hrușciov, Gh. Gheorghiu-Dej și Gh. Apostol în mijlocul colectiviștilor.

Treierișul trebuie terminat în cel mai scurt timp

Oamenii muncii din agricultură au folosit la maximum timpul prielnic din ultimele zile pentru a grăbi terminarea lucrărilor agricole de vară.

In toată țara seceratul cerealelor păioase este pe sfîrșite, rămînînd suprafețe mici de secerat, în special de ovăz, în raioanele submuntoase, unde coacerea a fost întîrziată.

In ceea ce privește treierișul, în ultimele zile, atît folosirea batozelor, cît și organizarea muncii în arii, au fost mult îmbunătățite, depășindu-se viteza de lucru planificată.

Numai în ultimele 5 zile s-a treierat recolta de cereale păioase de pe o suprafață de peste 525.000 ha.

Un efort deosebit și organizat la treieriș au depus regiunile: Constanța, Timișoara și Bîrlad. In aceste regiuni, prin buna organizare a cetelor, alimentarea batozelor pe ambele părți, lucrul în schimburi cu cîte 2 coșari, precum și folosirea combinelor la treierat, viteza zilnică de lucru a fost mult depășită.

In regiunile Craiova și Pitești se treiera cerealele păioase de pe ultimele arii.

Printr-o muncă organizată și prin continuarea lucrărilor în ritmul atins în ultimul timp, regiunile București și Constanța pot să termine aproape în întregime treierișul în următoarele zile.

In regiunile Oradea, Iași, Suceava și Ploești nu s-au folosit toate posibilitățile de lucru, astfel că treierișul s-a desfășurat într-un ritm necorespunzător.

In regiunile Cluj, Stalin și îndeosebi în Regiunea Autonomă Maghiară sînt necesare măsuri organizatorice pentru recuperarea întîrzierii treierișului.

Tărăgănarea treierișului pricinuiește mari pierderi de recoltă; de aceea, SE IMPUNE CA ACEASTĂ LUCRARE SĂ FIE TERMINATĂ PRETUTINDENI IN CEL MAI SCURT TIMP POSIBIL. Pentru înfăptuirea acestei sarcini de căpetenie există posibilități suficiente. In acest scop, este necesar însă ca sfaturile populare și organele agricole respective să mobilizeze toate forțele pentru ca fiecare batoză să lucreze din plin, din zori și pînă în noapte, iar acolo unde sînt posibilități, să se treiere și noaptea. Prin iluminarea ariilor cu farurile tractorului, treierișul se poate executa toată noaptea în orice loc, principalul fiind asigurarea brațelor de muncă și buna întreținere a mașinilor.

Direcția generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii și Silviculturii trebuie să răspundă de urgență la cererile regiunilor Autonomă Maghiară, Cluj și altele, trimițîndu-le garnituri de treier din regiunile și raioanele apropiate care au terminat treierișul. Asemenea măsuri se impun a fi luate și pe plan regional și chiar în cuprinsul fiecărui raion, dacă situația o cere.

SITUAȚIA TREIERIȘULUI

Succese la treieriș

• Aniversarea eliberării patriei noastre a fost întîmpinată cu noi succese de muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat din comuna Sarinasuf, raionul Tulcea. Organizîndu-și munca în schimb de zi și noapte, au reușit ca în ziua de 22 august să termine de treierat ultimele cantități de cereale.

*

Și țăranii muncitori din comuna Murighiol, același raion, au întîmpinat ziua de 23 August cu treierișul terminat. Intrecerea patriotică pornită în această comună în cinstea marii sărbători a eliberării patriei continuă cu mare elan în muncile de pregătire a terenului pentru asigurarea recoltei anului viitor. In numai cîteva zile, s-au făcut arături adînci de vară pe o suprafață de 30 ha.

• In regiunea Timișoara, 40 de gospodării colective, 22 de întovărășiri agricole și 14 comune au terminat zilele acestea treierișul.

Fruntașe pe regiune sînt gospodăriile colective din Moldova Veche și Clopodia, întovărășirea agricolă din Berceuța, precum și comunele Bozovici, Mehadia și Deta.

De ce este întîrziat treierișul în raionul Suceava

In multe gospodării agricole de stat și colective din raionul Suceava, datorită unei bune repartizări a brațelor de muncă și folosirii întregii capacități de lucru a mașinilor, treierișul a fost terminat. Rezultatele obținute la treieriș pe întreg raionul sînt însă cu totul nesatisfăcătoare. In timp ce secerișul se apropie de sfîrșit, pînă la data de 25 august din planul de treieriș pe raion n-a fost realizat decît un procent de 13 la sută.

Principala cauză a acestui decalaj nepermis dintre seceriș și treieriș constă în slaba folosire a capacității de lucru a batozelor. Astfel, în comuna Todirești, o garnitură de treier a stat 3 zile nefolosită fiindcă S.M.T. Salcia trimisese batoza cu sitele pentru ovăz în loc de sitele pentru grîu.

De asemenea, în timp ce în comuna Iacobești oamenii nu aveau cu ce treiera, în comuna Dărmănești o batoză a stat nefolosită 8 zile la rînd. In comunele Adîncata, Pătrăuți și Costîșa, au fost dese cazurile cînd batozele au stat pe arii ceasuri întregi fără să treiere fie pentru că cerealele nu erau aduse din timp pe arie, fie pentru că cetele de treieriș organizate în pripă nu întruneau numărul de oameni necesar.

Este timpul ca toate aceste lipsuri să fie curmate. Pentru aceasta, se cere ca organele agricole și de stat locale să organizeze transportul masiv al cerealelor pe arie și să dea toată atenția realizării vitezei zilnice de lucru a fiecărei batoze.

Cînd se va termina treierișul în raionul Rupea?

In raionul Rupea, regiunea Stalin, ca de altfel în cea mai mare parte a țării, condițiile de climă puțin obișnuite din vara aceasta au împiedicat desfășurarea normală a lucrărilor de recoltare a cerealelor păioase. Cu toate greutățile pricinuite de ploile multe și abundente căzute prin partea locului, colectiviștii din comunele Mercheașa și Jibert și întovărășiții din comuna Rupea au reușit pînă la data de 26 august să treiere recolta în procent de 60-70 la sută. In aceste unități, munca la arii este bine organizată, batozele sînt alimentate continuu cu snopi pe ambele părți, fapt care face ca garniturile de treier să lucreze din plin din zori și pînă-n noapte. Și țăranii muncitori din comunele Comăna și Ungra, întrajutorîndu-se la căratul snopilor de pe cîmp la arii, cît și la treierat, au obținut unele succese la treieriș, deși nu pe măsura posibilităților.

De aproape două săptămîni, timpul a devenit deosebit de favorabil lucrărilor de treieriș în tot raionul. Cu toate acestea, treierișul continuă să se desfășoare cu o încetineală îngrijorătoare, la data de 26 august lucrarea nefiind executată decît în proporție de 12 la sută. Cauza principală a acestei stări de lucruri este nefolosirea capacității de lucru a tuturor garniturilor de treier. Deși batozele din acest raion pot să treiere zilnic între 450—500 tone, cantitatea medie treierată zilnic nu trece de 220 de tone.

Rămînerea în urmă a treierișului în comunele Dacia, Criț, Bunești, Jimbor etc. se datorește în mare parte faptului că organele locale de stat și agricole nu au îndrumat și mobilizat pe toți producătorii să folosească din plin toate mijloacele de lucru în fiecare oră din timpul prielnic, în vederea grăbirii ritmului treierișului. De exemplu, în comunele Dacia și Criț, unde s-au repartizat cîte două batoze, treierișul a început cu mare întîrziere, abia cu 2-3 zile în urmă și se desfășoară cu viteza... melcului. Cu fiecare batoză se treieră aici zilnic între 2—3.000 kg de boabe, față de 10—12.000 kg cît este norma. Drept urmare, atît în comuna Dacia, cît și în comuna Criț, s-a treierat pînă acum recolta de pe o suprafață de numai 5-10 ha. Este lesne de înțeles că dacă și de acum încolo treierișul va decurge într-un asemenea ritm, el nu va putea fi terminat nici pînă la căderea iernii. In aceste comune, ca și în multe altele, sfaturile populare nu programează pe zile gospodăriile țărănești la treieriș, nu-i îndrumă pe producătorii agricoli să se unească în grupe de întrajutorare și în cete pentru ca, împreună, cu forțe unite, să poată grăbi ritmul treierișului.

Există în raionul Rupea și comune unde recolta a fost transportată în cea mai mare parte la arii și depozitată în stoguri. Nici aici însă batozele nu lucrează cu întreaga lor capacitate. Bunăoară, în comuna Mateiaș, de la începutul treierișului și pînă acum, cele două batoze instalate pe arii n-au treierat nici într-o zi mai mult de 5-7000 kg de boabe, ceea ce reprezintă abia 50 la sută din capacitatea lor reală de lucru. Această situație se explică prin faptul că munca la arie începe dimineața de obicei la orele 9-10 și se termină cu mult înainte de asfințitul soarelui. Aici, cetele de treier nu sînt organizate din timp și programate pe zile, ci se alcătuiesc în fiecare dimineață, din acei producători agricoli care se prezintă la treier. Din această cauză, munca la arii nu are continuitate.

Chiar și acolo unde s-au creat condiții pentru executarea treierișului și în timpul nopții, prin electrificarea sau luminarea ariilor, situația nu este mai bună. In timp ce în comuna Hoghiz, pe aria nr. 1, care este luminată de farurile a două tractoare, treierișul se desfășoară zi și noapte, fără întrerupere, în comune ca Mateiaș sau Racoșul de Jos, schimburile de noapte pe ariile electrificate n-au fost asigurate. Această situație face ca în timp de 24 de ore să nu se treiere decît cel mult 8.000 kg de boabe.

De lipsurile existente la desfășurarea treierișului în raionul Rupea nu sînt de loc străine și nevinovate organele agricole respective. Secția agricolă a sfatului popular raional (șeful secției tov. Vîslan Oprea și inginerul agronom șef Șuranu Traian) nu a reușit să îndrume și să controleze mai îndeaproape munca tehnicienilor de la punctele agricole și din comune. De această situație se face vinovată în cea mai mare parte conducerea secției, care nu exercită, prin tehnicienii săi, un control permanent și profund, pentru a cunoaște pe teren, în comune, deficiențele în organizarea și desfășurarea treierișului și a lua măsuri de îndreptare acolo unde e cazul. Astfel, inginerul Orodeanu Ion, care răspunde din partea secției pe tot timpul campaniei de treieriș de comunele Dacia, Dăișoara, Tă[illegible]cușul Vechi și Crihalma, unde treierișul merge foarte slab, n-a dat un sprijin concret și eficace sfaturilor populare din aceste comune în vederea luării măsurilor organizatorice menite să ducă la grăbirea treierișului.

In raionul Rupea treierișul poate și trebuie executat într-un ritm cît mai intens. Pentru aceasta este necesar, în primul rînd, să se asigure folosirea din plin a capacității de lucru a tuturor garniturilor de treier. Prin organizarea unor cete puternice, bine închegate, care să asigure alimentarea continuă a batozei cu snopi, pe ambele părți, din zori și pînă-n noapte, prin organizarea lucrului în două schimburi la ariile electrificate spre a se putea treiera și în timpul nopții, organele locale de stat și cele agricole din raionul Rupea vor izbuti să asigure funcționarea neîntreruptă a garniturilor de treier și deci terminarea în cel mai scurt timp a treierișului în toate comunele din cuprinsul raionului.

Gh. BACIU
și Gh. EICHNER

Vești din satele patriei noastre

A 54-a gospodărie colectivă în raionul Timișoara

In ziua de 21 august, 32 de familii de țărani muncitori romîni și maghiari din comuna Remetea Mare au înființat o gospodărie agricolă colectivă. La constituire, colectiviștii au hotărît ca gospodăria lor să poarte numele: „A 11-a aniversare a eliberării patriei noastre".

Aceasta este cea de a 54-a gospodărie agricolă colectivă din raionul Timișoara.

Două noi întovărășiri agricole

In preajma zilei de 23 August, în regiunea Cluj au luat ființă două noi întovărășiri agricole. Intovărășirea înființată în satul Cerghid, raionul Luduș, a primit numele de „23 August". Printre noii întovărășiți sînt țăranii muncitori Ion Bogdan, Nistor Dumitru, Vlad Apostol și alții.

Cealaltă întovărășire a fost inaugurată în satul Ghirolt, comuna Aluniș, a 6-a înființată în acest an în raionul Gherla.

Intovărășirea „Ziua Eliberării"

In satul Voia, comuna Balșa din raionul Orăștie, 32 de familii de țărani muncitori au semnat zilele trecute actul de constituire a unei noi întovărășiri zootehnice pentru creșterea oilor. Ei au adus în întovărășire 150 de oi și 48,11 ha de pășune.

In cinstea zilei de 23 August, adunarea generală a hotărît ca întovărășirea să poarte numele de „Ziua Eliberării".

Printre primii care s-au înscris în această întovărășire au fost Marina Sabin, Jurju Gheorghe, Mihai Aurel și alții.

Din comitetul de conducere fac parte și Jude Gheorghe ca președinte și Crainic Ion, cei mai pricepuți crescători de oi din sat.

I. Cristian
corespondent

Brigada artistică de agitație la baza de recepție

Zilele acestea, cînd întreaga activitate a comunei Vlădeni din raionul Fetești se desfășoară la arie sau la baza de recepție, brigada artistică de agitație a căminului cultural este nelipsită din aceste locuri. La baza de recepție din comuna Făcăeni, brigada a prezentat în cinstea întovărășiților de la Vlădeni, care au fost primii la predarea cotelor, un frumos program de cîntece și dansuri.

Brigada nu l-a uitat nici pe chiaburul Dumitru Lazăr, care a încercat să se sustragă de la predarea cotelor, declarînd că a însămînțat cu grîu o suprafață mai mică. Intr-un dialog satiric, brigada i-a demascat minciunile.

Spectacole la sate

In fiecare duminică, echipa artistică a casei de cultură „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Galați, compusă din cor, echipă de dansuri și formație de teatru, pleacă în comunele și satele regiunii, unde prezintă frumoase programe artistice.

Nu de mult, la căminul cultural din comuna Independența, artiștii amatori ai acestei case de cultură au prezentat un spectacol care a fost mult apreciat de săteni. Au plăcut în mod deosebit dialogul comic „Badea Ignat" și scenetele „Referentul principal" și „Forma-i formă".

Ana, colectivista, se pregătește de nuntă

Nu vor trece multe zile și colectiviștii din Jariștea vor începe să culeagă rodul bogat al viei. Și atunci, ca în fiecare toamnă, după obicei, vor porni și nunțile...

Freamătul pregătirilor se face simțit încă de pe acum. De vreo cîteva săptămîni, în casa colectivistului Ilie Roman se vorbește tot mai des despre apropiata căsătorie a Anei, cea mai mare dintre cele 5 fete ale sale. Cînd se întoarce seara de la muncă, Ana nu uită niciodată să le spună părinților cîte zile-muncă a făcut împreună cu Haralambie al ei. Parcă o auzi: „Pînă azi avem aproape 400 de zile. Hei, dar stai, să vină culesul... Să vezi atunci! Abia o să prididim cu lucrul". Apoi, trebăluind încoace și încolo prin casă, nu-i mai tace gura. Ba începe un cîntec vesel pe care-l părăsește repede pentru a spune cine anume ar mai vrea ea să vină la nuntă, ba își aruncă privirile pe fereastră să vadă dacă Haralambie trece de la brigadă spre casă, ba sporovăiește cu mamă-sa despre cîte o să-și mai cumpere pînă la nuntă. Surorile, alea mai răsărite, își dau și ele cîte o părere și se face o hărmălaie de nu mai e chip să-și citească Ilie ziarul. Iese în tindă, prefăcîndu-se supărat: „Nu mai are omul liniște de gura voastră". Dar fetele știu că glumește. Nu prea e meșter Ilie să-și ascundă zîmbetul.

Privindu-și fata, ai cărei ochi strălucesc de fericire, Ilie se gîndește la anii ce vor veni. Peste un an, doi, va sosi vremea să se mărite și Ștefana. Apoi, cam din doi în doi ani, încă trei nunți... Inima i se umple de bucurie și mîndrie. Și deodată gîndurile îi zboară în trecut... Își aduce aminte cît de nenorocit era cînd a născut nevastă-sa pe Ioana, cea de a patra fată. „Incă o fată! Cum să-mi împart cele trei pogoane de pămînt? Să le ajungă și lor, să nu rămîn nici eu pe drumuri la bătrînețe? Și cine se va uita la fetele mele care nu vor avea ca zestre decît o sfoară de pămînt?"

Pe vremea aceea, în Jariștea, în „piciorul de Paris" cum i se mai spunea, stăpîneau moșierii și chiaburii. Aveau bogătanii acareturi întinse, zeci și sute de hectare de vie în care robeau, de cînd se lua zăpada pînă cădea alta, zeci de argați și sumedenie de oameni angajați cu ziua sau cu sezonul.

Dar anii au trecut și, o dată cu ei, a trecut pentru totdeauna și vremea celor ce-și făuriseră în Jariștea averi mari pe spinarea țăranilor muncitori. Ilie Roman își amintește cu drag de ziua aceea din decembrie 1952 cînd mai multe familii de țărani muncitori, urmînd îndemnul partidului, au pus temelie trainică gospodăriei colective de azi. Fusese și el în comitetul de inițiativă. La început, au avut de luptat cu greutăți neînchipuit de mari. Chiaburii căutau pe toate căile să destrame tînăra gospodărie, dar foștii argați, zilieri sau sezonieri, care porniseră cu încredere pe drumul cel nou, nu mai voiau să fie la cheremul lor. Roadele muncii unite și sîrguincioase s-au vădit cu prisosință încă din primul an, cînd, după valorificarea vinului gospodăriei, colectiviștii au primit pentru fiecare zi-muncă aproape 32 de lei. In anul trecut, averea obștească a crescut cu cîteva sute de oi și vreo 30 de stupi, un autocamion și multe altele. Toamna, via colectiviștilor a dat rod nemaipomenit de bogat. 35 lei la zi-muncă: atîta au primit colectiviștii, în afară de însemnate cantități de grîu, porumb, ulei, lînă și alte produse. Ilie Roman, împreună cu nevastă-sa și cu fiică-sa Ana, au primit, numai bani, peste 25.000 de lei.

„Astăzi nu mai avem de ce ne face griji cu zestrea fetelor", își spuse Ilie Roman. Și el se gîndește pe cine să mai cheme la nuntă: cîțiva „individuali", care au tot spus că vor să intre în colectivă, dar încă mai șovăie. Ilie Roman trage cu urechea la discuția pornită în camera alăturată, unde Ana își „verifică" pentru a nu știu cîta oară zestrea adunată.

— Așa-i, mamă, o să fie o nuntă ca-n povești! Să se ducă vestea peste 7 sate despre colectiva noastră.

— Așa va fi, fata mamei. Colectiva-i zestre nesecată pentru voi, tinerii de azi. Numai harnici să fiți. Acum, părinții nu mai au de ce se tocmi, cum se tocmeau altădată pentru o bucată mai mult sau mai puțin de pămînt, călcînd în picioare dragostea curată a copiilor. Zestrea le e după cît sînt ei de vrednici să și-o facă. Ion Gurițoiu, ce casă și-a făcut în numai 2 ani!

— D-apoi, zise fata, nici cu Ion, fratele lui Haralambie, nu mi-e rușine. Ți-e drag să intri în casa lui și a Olgăi! Ți-aduci aminte cînd slugărea la Mache Giurgea? Il ținea chiaburul cu o singură cămașă pe an, de trebuia să rămînă despuiat cînd o spăla! De-aia se tot laudă el acuma cu cămășile pe care i le coase Olga. Da' să vezi și la mine în casă ce frumos va fi!

Și, pînă tîrziu, spre miezul nopții, mama și fiica au tot făurit planuri peste planuri, care mai de care mai îndrăznețe, dar tot pe atît de realizabile astăzi.

N. IANCU

Zilele trecute, la gospodăria colectivă din comuna Babicin, raionul Caracal, a avut loc împărțirea avansurilor de 40 la sută. Cantitatea de cereale cuvenite colectiviștilor drept avans pentru zilele-muncă efectuate este deosebit de mare.

In clișeu: Colectivistul Marin Popa împreună cu familia sa, ducîndu-și acasă carele vîrfuite cu cele 1.500 kg grîu precum și alte produse — răsplată a muncii în gospodăria colectivă.

Noutăți științifice

Noi tractoare puternice

O grupă de ingineri de la uzina de tractoare din Celeabinsk, sub conducerea constructorului șef Mițin, laureat al Premiului Stalin, au creat, pe baza tractorului de tip S—80, un nou tractor de 100 cai putere. S-a fabricat primul lot de mașini pentru experimentare, care sînt încercate în diferite regiuni ale țării. Două tractoare de 100 c.p. lucrează în Uralul de sud, sub observația inginerilor de la uzină și a oamenilor de știință de la Institutului de mecanizare și electrificare a agriculturii din Celeabinsk.

Intrebuințarea hexacloranului pentru combaterea filoxerei galicole în vii

Filoxera galicolă produce anual pierderi mari în plantațiile de portaltoi. Acțiunea ei dăunătoare constă în formarea de gale (umflături) pe frunzele, lăstarii și coardele de viță, ceea ce creează condiții nefavorabile dezvoltării viței de vie.

In anul 1936, secția de protecție a plantelor de la Institutul de viticultură din R.S.S. Gruzină a elaborat un mijloc eficace de protejare a viilor împotriva filoxerei galicole. Acest mijloc constă în acoperirea viței cu pămînt, îndată după tăierea lăstarilor, care se face înainte de intrarea în iarnă a vițelor. Metoda acoperirii coardelor de portaltoi cu pămînt îndată după tăierea lăstarilor este indicată numai atunci cînd vițele au formă întinsă.

Astăzi, cînd în producție se folosește tot mai mult forma vițelor în cordoane, căutarea unor mijloace noi pentru combaterea filoxerei galicole devine foarte necesară. In acest scop, între anii 1953—1954 s-au făcut experiențe speciale. Au fost experimentate praful și suspensia de 2 la sută hexacloran, soluția de 0,5 la sută anabasin sulfat și alte chimicale. Pulverizarea s-a făcut la apariția galelor.

Experiențele au arătat că, în combaterea filoxerei galicole, cele mai bune rezultate se obțin cu hexacloranul. După dispariția filoxerei, frunzele tinere se refac treptat.

Dintre preparatele hexacloranului, cel mai eficace este praful, deoarece el pătrunde în toate punctele masei verzi a plantei.

Prima tratare se face în momentul apariției primelor gale, iar cele următoare, în funcție de caracterul dezvoltării și înmulțirii filoxerei, cca o dată la 2 săptămîni.

—○—

Ce să citim:

PROF. DIMANCEA ȘTEFAN: Viața și opera academicianului V. R. Williams.

1,30 lei broșat

Autorul vorbește despre viața și opera marelui pedolog V. R. Williams și arată neprețuitul său aport la tezaurul științei mondiale.

Se adresează maselor largi, fără o pregătire de specialitate.

* * * **Consfătuirea fruntașilor în agricultura**

288 pagini, 8,45 lei

Această broșură cuprinde cuvîntările rostite cu ocazia ținerii acestei consfătuiri la București, în zilele de 27, 28 februarie și 1 martie a.c.

Broșura se adresează atît masei largi a țărănimii muncitoare, cît și tuturor acelora care lucrează în domeniul agriculturii.

PROF. A. S. AVDONIN: Ingrășarea suplimentară a plantelor agricole.

336 pagini, 10,70 lei.

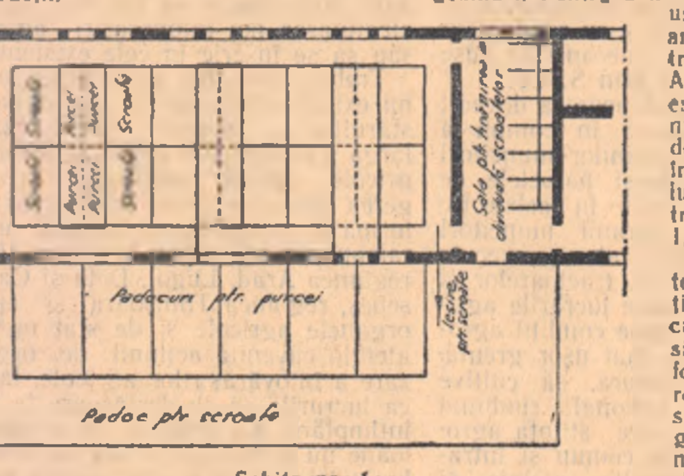
Lucrarea, o traducere din limba rusă, se adresează în special tehnicienilor. Conține capitole despre nutriția plantelor, despre elementele hrănitoare pe care plantele le extrag din pămînt și pe care agricultorul trebuie să le dea plantelor sub formă de îngrășăminte.

Un tip de maternitate pentru scroafe ieftin și trainic

DR. ANASTASIE RIGANI
director de secție în Institutul de cercetări zootehnice

In complexul de măsuri ce trebuie luate pentru continua sporire a șeptelului și creșterea productivității animalelor, un loc de seamă îl ocupă asigurarea unor adăposturi igienice corespunzătoare. Condițiile de adăpostire au o mare influență asupra sănătății tuturor animalelor, dar mai ales asupra tineretului. Acest lucru este lesne de înțeles dacă ne gîndim că animalul tînăr este mai plăpînd, organismul lui mai puțin rezistent.

In această perioadă, la sate se construiesc multe adăposturi pentru animale, printre care și maternități pentru scroafe. Pentru a preîntîmpina pierderile de purcei ce se pot ivi din cauza condițiilor proaste de adăpostire, crescătorii de porci trebuie să acorde o mare atenție acestor construcții.

Schița nr. 1

Ca să fie corespunzătoare, o maternitate pentru scroafe trebuie să îndeplinească anumite condiții: să fie călduroasă, uscată, luminoasă, ușor de aerisit și curățat etc.

Tipul de maternitate cu un rînd de boxe și un culoar, care este cel mai răspîndit în țara noastră, prezintă o serie de neajunsuri. In astfel de maternități, purceii sînt hrăniți și se mișcă pe culoar, loc întunecos și așezat lîngă pereții reci, ceea ce nu este de loc prielnic dezvoltării și sănătății lor. Alt tip de maternitate pentru scroafe cunoscut la noi și anume maternitatea cu 3 culoare oferă, într-adevăr, purceilor condiții mai bune. O astfel de construcție necesită însă cheltuieli mari și mult material.

Cercetîndu-se rezultatele obținute de unele gospodării agricole de stat și colective cu sector porcin dezvoltat, s-a ajuns la concluzia că cel mai indicat tip de maternitate pentru scroafe este cel cu două rînduri de boxe așezate în mijlocul grajdului și cu două culoare care merg de-a lungul pereților (schița nr. 1). Avantajele pe care le oferă acest tip de maternitate sînt multiple. Cele două rînduri de boxe sînt așezate unul lîngă altul în mijlocul grajdului, iar culoarele, de-a lungul pereților. Pe același rînd, între două boxe destinate scroafelor, cîte o boxă se împarte în două, fiecare jumătate fiind pentru purceii unei scroafe. In felul acesta, fie că stau în boxele scroafelor, fie că stau în boxele lor, unde au hrană suplimentară și unde fac primele mișcări, purceii sînt așezați în mijlocul adăpostului deci în locul cel mai călduros, departe de pereții exteriori care țin răceală. In același timp, ei stau în partea cea mai luminoasă a grajdului, primind razele directe ale soarelui, dimineața dinspre răsărit, iar după amiază, dinspre apus. De asemenea, se ușurează ieșirea purceilor în padoc.

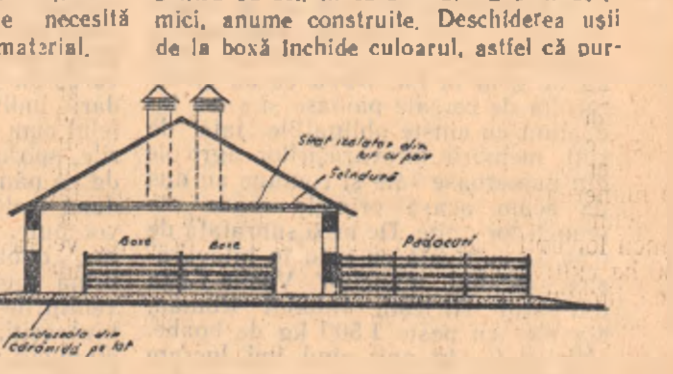
Pentru ca maternitatea să fie călduroasă, pereții, se fac din două rînduri de cărămizi; tavanul, prevăzut cu două straturi izolatoare, dintre care unul din scînduri, iar al doilea din pămînt galben cu paie (schița nr. 2), se așează la 2,20 m înălțime; învelitoarea se face din țiglă, stuf sau alt material local; ușile au două rînduri de scînduri sau tăblii prinse pe o ramă, iar ferestrele, două rînduri de geamuri. Pentru a nu se produce curenți, ușile pentru ieșirea animalelor se fac într-un singur perete. Acest tip de adăpost este luminos datorită numărului suficient de ferestre așezate în amîndoi pereții lungi. Fiecare fereastră are dimensiuni de 1,20 m x 0,60 m.

Pentru ca în maternitate să se mențină un aer uscat și curat se folosește un sistem de aerisire foarte simplu: în pereții lungi, imediat sub tavan, se fac guri prin care intră mereu aer curat, iar din tavan pornesc tuburi (coșuri) pentru ieșirea aerului viciat (stricat). Aceste tuburi ies deasupra coamei acoperișului.

Maternitatea este prevăzută cu o pardoseală impermeabilă, din cărămidă așezată pe lat, cu o pantă spre rigolele care string urina și apele de spălare. Urina și apa se scurg apoi pe sub pămînt, prin tuburi de canalizare, la o hazna așezată în spatele construcției. Acest sistem asigură permanent curățenia în adăpost.

La menținerea curățeniei contribuie de asemenea și buna tencuire a pereților, așa încît ei să poată fi văruiți cu ușurință.

In fața maternității sînt padocurile pentru purcei, în care ei ajung prin ușițe mici, anume construite. Deschiderea ușii de la boxă închide culoarul, astfel că purceii din 2 sau 4 boxe pot ieși afară pe o singură ușă. Datorită bunelor condiții de adăpostire pe care le oferă acest tip de maternitate, gospodăriile de stat și colective care le folosesc înregistrează pierderi de purcei cu totul neînsemnate.

Schița nr. 2

Iată de ce institutul nostru recomandă aceste adăposturi, care, alături de o atentă îngrijire și hrănire a animalelor, va contribui la reducerea simțitoare a pierderilor și la o bună dezvoltare a purceilor.

IN AJUTORUL MECANIZATORILOR INOVATORI

Mecanizarea săpatului gropilor pentru însilozarea furajelor

Principala condiție pentru sporirea simțitoare a producției animalelor și creșterea numerică a șeptelului este asigurarea furajelor în cantități îndestulătoare de felurite sortimente și cu mare valoare nutritivă.

In timpul verii și al toamnei, cantitățile mari de nutrețuri verzi duc obișnuit la o sporire simțitoare a producției animalelor. Nutrețurile verzi, datorită valorii lor nutritive, sînt greu de înlocuit în timpul iernii numai prin nutrețuri fibroase sau concentrate. Singurul mijloc de a asigura hrănirea animalelor în timpul iernii cu nutrețuri foarte hrănitoare și ieftine este însilozarea furajelor.

DIN PARTEA REDACȚIEI

Rugăm pe toți mecanizatorii inovatori și raționalizatori care vor iniția și realiza în cadrul unităților respective construirea și folosirea mașinilor și dispozitivelor descrise în articolul de față, să ne comunice ce greutăți au întîmpinat, cum le-au învins, dacă au adus perfecționări sau au simplificat construcția mașinilor arătate, spre a fi aduse la cunoștința tuturor mecanizatorilor din agricultura noastră.

Importanța economică a însilozării nutrețurilor

Prin însilozare, pierderile sînt de numai 10—15 la sută în vreme ce prin uscarea nutrețurilor verzi, chiar în cele mai bune condiții de păstrare pierderile se ridică la 40—60 la sută. In cazul cînd condițiile de uscare și păstrare a furajelor nu sînt favorabile din cauza ploilor sau din alte cauze, pierderile se ridică în medie la 70—80 la sută.

Din numeroasele cercetări făcute atît în țară la noi, cît și în străinătate, reiese că chiar și atunci cînd cocenii de porumb sînt uscați în cele mai bune condiții, se pierde circa 85—90 la sută din valoarea lor nutritivă. Din contră, prin însilozare, se ridică valoarea nutritivă a cocenilor pînă aproape de valoarea furajelor verzi, proaspăt recoltate.

In multe locuri a început recoltarea și însilozarea porumbului — cea mai valoroasă plantă furajeră de siloz. Sarcina conducerilor gospodăriilor agricole de stat, a consiliilor de conducere ale gospodăriilor colective este de a folosi din plin toate mijloacele pe care le au la îndemînă pentru a însiloza în bune condiții întreaga producție de porumb cultivată în acest scop. Avînd în vedere timpul foarte ploios din această vară și pentru a evita pierderile prin conservarea furajelor sub formă de fîn, trebuie însilozate cantități cît mai mari și de alte plante cum sînt amestecurile de porumb masă verde cu lucerna și trifoi otava finețelor, resturi de legume din grădinării, frunzele și colețele de sfeclă de zahăr, coceni de porumb cultivat pentru boabe etc.

Insilozarea nutrețurilor și îndeosebi a porumbului are o mare importanță economică. Experiența a dovedit că de pe un hectar de porumb cultivat în mod obișnuit pentru boabe se pot obține în fiecare an, adică și în anii secetoși, cel puțin 15—20 tone de coceni cu o umiditate de 40—65 la sută, care, fiind însilozați imediat după recoltarea știuleților în condiții bune, prezintă o valoare nutritivă egală cu aceea a 1.500—2.000 kg de boabe, iar în unele cazuri, chiar mai mare. Aceasta înseamnă că și în anii secetoși, cînd, din lipsă de ploi în momentul legatului, se obțin știuleți puțini și mici, dacă se însilozează toți cocenii la timp, adică înainte de a se usca complet, valoarea nutritivă globală a producției de pe un hectar de porumb este egală cu aceea a 3.000—4.000 kg de boabe, adică de 3—4 ori mai mare decît media producției de porumb la hectar înregistrată la noi în ultimii 75 de ani. In anii cu ploi normale, producția globală de boabe și coceni însilozați va fi egală cu valoarea nutritivă a cel puțin 5.000—6.000 kg de boabe.

Este important de menționat și faptul că prin însilozarea tuturor cocenilor se poate obține o cantitate atît de mare de furaje de calitate superioară și ieftină, încît să nu poată fi consumată de către animale într-un an. Aceasta permite crearea unor rezerve uriașe de la un an la altul pentru anii secetoși, deoarece silozurile de coceni pot fi păstrate în bune condiții timp de 2—3 ani.

Insilozarea cantităților de furaje necesare hrănirii îndestulătoare a animalelor existente în diferitele categorii de gospodării agricole cere unele cheltuieli bănești și îndeosebi numeroase brațe de muncă tocmai într-o perioadă cînd trebuie executate multe alte lucrări agricole de mare importanță. De aceea, mecanizarea lucrărilor de însilozare în general și în special mecanizarea săpatului gropilor și tranșeelor pentru a se asigura capacitatea necesară însilozării întregii producții de nutrețuri cultivate în acest scop trebuie să constituie una din sarcinile principale ale mecanizatorilor din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat.

Prin folosirea din plin a mașinilor existente în unitățile agricole socialiste și prin construirea unor dispozitive simple, cu mijloace și din resurse locale, se poate executa în timp scurt și la preț de cost scăzut un volum mare de săpături. Acele S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat care n-au la îndemînă mașini speciale de săpat și transportat (screpere, buldozere, gredere, mașini de săpat cu cupe etc.) pot construi cu mijloace proprii screpere simple, care sapă și transportă pămîntul săpat afară din groapă, așa cum se vede în fig. 1.

Datele cu privire la construirea unui astfel de screper au fost publicate pentru prima dată în revista sovietică M.T.S (S.M.T.) nr. 5 din 1955 de tov. M. Vorobiev și O. Metelkin, colaboratori ai filialei Academiei de Științe sovietice din Siberia apuseană, care au realizat screperul la sovhozul din Berdsk, regiunea Novosibirsk. Piesele principale ale acestui screper sînt simple și pot fi construite ușor din materiale recuperate de la mașini reformate, așa cum se vede în fig. 2. Gospodăriile mai mici, care au mai puțin material de însilozat, pot construi o lopată mecanică simplă, arătată în figura nr. 3 care se folosește la săpat gropi împreună cu un plug adaptat în acest scop. Atît screperul, cît și lopata mecanică pot fi cu ușurință confecționate din resurse interne în fiecare gospodărie de stat și S.M.T. din țara noastră.

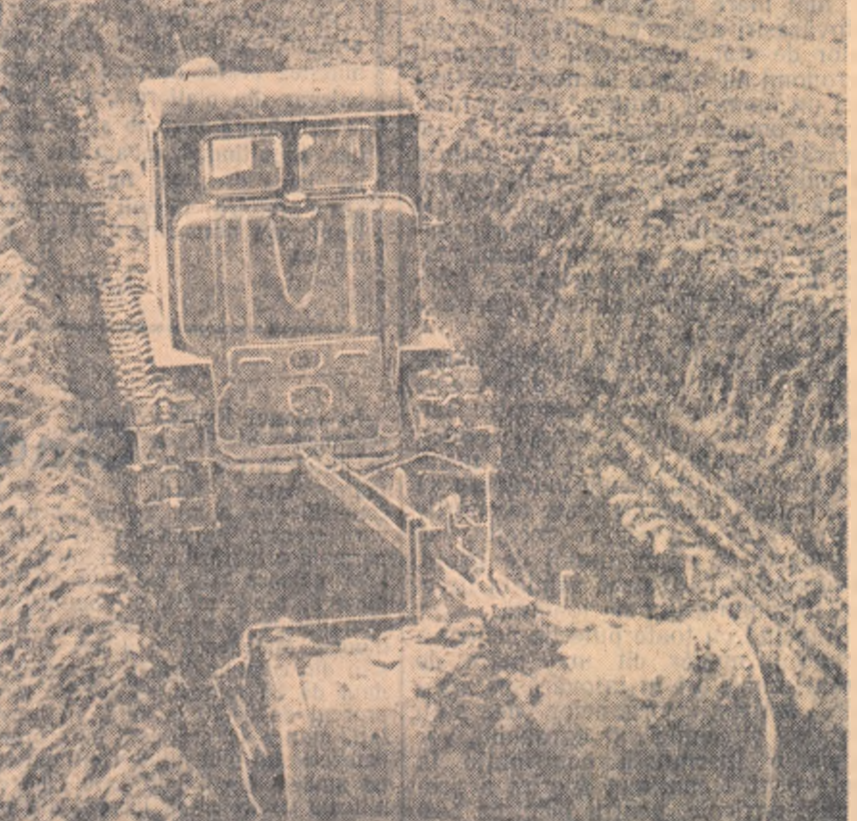

Fig. nr. 1

Construcția și funcționarea screperului (Fig. nr. 2)

Toba screperului (6) se poate face din două șine de roată de la o batoză sau combină reformată, a căror diametru este de 900—1000 mm. Din întreaga circumferință a șinelor se elimină cîte cca 500 mm, iar cîte un capăt al fiecărei șine se îndreaptă pe o porțiune de 500 mm în așa fel încît partea îndreptată să fie tangentă la circumferință. Ambele șine se așează și se căptușesc în interior, prin sudură, cu tablă de 4 mm grosime, astfel ca lățimea tobei obținute să fie de 2060 mm.

Pe partea din circumferința șinelor care a fost îndreptată se sudează o placă de 500 m.m. lățime și de 6—7 mm grosime. De această placă se prinde cu șuruburi un cuțit de oțel (1) format din brăzdare de plug. Capetele tobei se înfundă cu 2 capace din tablă de 4 mm grosime. In centrul fiecărui capac trebuie să fie găuri de 60—70 mm, prin care se introduce un ax lung de 2350 mm și cu diametrul de 60—70 mm. Axul se sudează de capace și se prinde de cadrul mașinii cu 2 lagăre.

Cadrul mașinii se construiește din oțel cu profilul în U, recuperat de la longeroanele dezmiriștitoarelor reformate sau de la barele de rezistență ale plugurilor. Secțiunea profilului U trebuie să fie de 100x50x5 mm.

Toba, fiind prinsă de cadru cu ajutorul lagărelor, va căuta să se învîrte în jurul axului atunci cînd mașina este trasă de tractor. Pentru a asigura o tăiere bună a cuțitului, învîrtirea tobei este preîntîmpinată prin 2 opritori (8) care se sudează pe circonferința tobei, și un alunecător (10) fixat cu șurub pe tija de reglare a unghiului de atac al cuțitului. Unghiul de atac se obține fixînd alunecătorul în diferite crestături de pe tijă.

Mașina nu se tractează direct de cadru, ci printr-un mecanism de comandă a tobei. Acest mecanism, format din tije, pîrghii și alte piese, se construiește din grindeie de pluguri reformate. Tija de tracțiune (15) se prinde de cadrul mașinii cu ajutorul a 2 piese cu secțiuni de 80x18 mm. (sau 70x20). Piesa anterioară are două găuri, la o distanță de 330 mm una de alta, iar cea posterioară, 3 găuri, distanțate respectiv la 300 mm și 200 mm. Acest mod de prindere a barei de tracțiune îi dă posibilitatea să lunece între piesele de ghidaj fixate de cadrul mașinii înainte și înapoi atît cît îi permit ciocurile închizătorului (14) și un limitator fixat pe cadru.

Acest sistem de prindere a barei de tracțiune permite ca toba să fie trecută din poziție de lucru (fig. nr. 4 A) în poziție de transport (B) în felul următor:

Atunci cînd toba s-a umplut cu pămînt, tractoristul deschide cu ajutorul pîrghiei (17) ciocurile închizătorului, permițînd capătului scurt (200 m.m.) al legăturii posterioare a barei de tracțiune să apese prin tija de reglare și alunecătorul 10 pe circonferința tobei în sens invers ce-

Prin folosirea gunoiului de grajd sporim rodnicia ogoarelor

* *

Munca de îndrumare agrotehnică a dat rezultate bune

Pînă mai acum cîțiva ani, țăranii muncitori din comuna noastră nu foloseau aproape de loc gunoiul de grajd. În loc să-l ducă la cîmp, să-și sporească rodnicia ogoarelor prin folosirea gunoiului de grajd, ei îl aruncau. De vreo 2-3 ani încoace însă, oamenii au început să folosească puțin cîte puțin gunoiul de grajd, îndeosebi în grădinile lor de legume. Totuși, ei nu dădeau nici pe departe importanța cuvenită acestui principal îngrășămînt. Astfel, în toamna anului trecut, cînd am fost repartizată aici ca tehnician agronom, nu existau în toată comuna decît vreo patru platforme de gunoi. Împreună cu comitetul executiv al sfatului popular comunal și cu ajutorul unor țărani muncitori fruntași care văzuseră din propria lor experiență foloasele îngrășării pămîntului, am organizat atunci o serie de acțiuni menite să-i convingă pe toți locuitorii de aici să strîngă bălegarul în platforme și apoi să-l folosească în mod rațional la îngrășarea ogoarelor.

Astfel, în cadrul cercurilor agrozootehnice care au funcționat în satele Salcia și Umbrărești, s-au ținut lecții în care s-a vorbit amănunțit despre avantajele folosirii gunoiului de grajd, explicîndu-se totodată cum să se facă pregătirea lui în platforme și în ce cantități să se folosească la îngrășarea ogoarelor și la paturile calde. Conferințe cu acest subiect au fost ținute și la căminul cultural din comună. De asemenea, noi am organizat consfătuiri și demonstrații, în cadrul cărora țăranii muncitori au putut învăța în mod practic cum trebuie făcute platformele de gunoi. Cu prilejul acestor demonstrații practice, noi am făcut două platforme comunale model — una în satul Tămășeni și alta în satul Slobozia. De legumicultori ne-am ocupat în mod special, învățîndu-i cum să folosească bălegarul și la confecționarea cuburilor nutritive.

Ca rezultat al muncii noastre, toamna trecută, 42 de țărani muncitori și-au făcut platforme de gunoi în gospodăriile lor.

Noi i-am îndemnat pe țăranii muncitori să introducă gunoiul putred sub brazdă o dată cu arătura de toamnă, arătîndu-le că, în felul acesta, vor putea obține recolte sporite încă din anul ce va urma.

În tot timpul iernii, cît și în primăvară, țăranii muncitori au fost îndrumați să continue această acțiune și astfel, pînă în primăvară, s-au mai pregătit 1.870 de tone de gunoi, față de 300-400 de tone cît se pregăteau în anii trecuți. Fruntașii au fost popularizați la panoul de onoare. Printre aceștia se numără Ion Hagiu, Ion Tonu, Marin Pavel, Stratulat Octavian etc., care au făcut în primăvara aceasta 2.000 de cuburi nutritive. Ei au obținut recolte bogate de cereale și legume. De pildă, țăranii muncitori Ion Hagiu și Ion Tonu, care și-au îngrășat ogoarele cu bălegar de grajd, au recoltat anul acesta cîte 2.200 kg de grîu la hectar, cu cîteva sute de kilograme mai mult decît alți țărani muncitori care, în loc să încorporeze gunoiul în sol, au continuat să-l arunce.

Aceste rezultate au fost aduse la cunoștința tuturor țăranilor muncitori atît prin gazeta de perete cît și prin consfătuirile de la căminul cultural.

Și la consfătuiri și în discuții, țăranii muncitori sînt îndrumați să transporte pe cîmp gunoiul de grajd pentru a-l îngropa o dată cu arăturile adînci.

Fără îndoială că munca de lămurire ce se duce în acest scop, și mai ales recoltele bogate realizate de cei care încă din toamna trecută ne-au urmat îndemnul vor face ca anul acesta o suprafață mult mai mare de teren să fie îngrășată și deci la recolta viitoare mult mai mulți țărani muncitori să se poată bucura de roade bogate.

CORNELIA STAN
tehnician agronom al comunei Umbrărești, raionul Tecuci

Un mijloc sigur de sporire a producției la ha

Mult păgubește omul din cauza neștiinței. Eu, unul, îmi formasem părerea greșită că gunoiul de grajd dă sporuri neînsemnate de recoltă și-mi ziceam că nu merită să-mi pierd vremea cărîndu-l pe cîmp. Ba mai și credeam că în anii secetoși gunoiul de grajd face să se usuce pămîntul, să se ardă semănăturile. De unde ajunsesem eu la această nedreaptă părere? Din propria mea greșeală: într-un an secetos, în loc să îngrop sub brazdă bălegar bine dospit, am îngropat bălegar proaspăt, care a vătămat în oarecare măsură semănăturile. Așa că, la fel ca mulți alți locuitori din comună, eu aruncam gunoiul în gropi sau pe malul gîrlei. Urmînd însă unul din cercurile agrotehnice care s-au organizat la noi, am învățat multe. Am aflat printre altele, că gunoiul de grajd conține multe substanțe care servesc ca hrană plantelor. Atunci m-am hotărît să-l folosesc și eu. Și nu mi-a părut rău; am dobîndit recolte cam de două ori mai mari decît vecinii mei, care aruncau gunoiul.

După cum am învățat la cercul agrotehnic, eu nu împrăștii gunoiul pe ogor așa cum îl iau din grajd, ci îl așez în platformă și-l las să putrezească bine, pînă se face untos și capătă o culoare brun-închis. Înainte cu vreo două zile de a începe arătura adîncă de toamnă, împrăștii din platformă cam 25-30 de căruțe de bălegar la ha. Apoi, ar locul băgînd bălegarul sub brazdă la o adîncime de 18-22 cm. Anul trecut de pe un hectar astfel îngrășat am obținut aproape 4000 kg de porumb boabe.

Anul acesta, am mărit suprafața însămînțată cu porumb. Am însămînțat la timp două hectare pe un ogor îngrășat cu bălegar, așa după cum am arătat. Am prășit porumbul de 3 ori și acum lanul meu e cel mai frumos din comună.

Dumitru Pîrlogea, un consătean al meu, și ca el alții, îmi spune adesea că porumbul meu este bun fiindcă „sînt om norocos". Eu zic că „norocul" mi l-a adus folosirea gunoiului de grajd și aplicarea celorlalte reguli agrotehnice.

Aș vrea ca înainte de a termina aceste rînduri să spun că la noi în comună mai sînt încă oameni care nu folosesc gunoiul de grajd. Și rău fac. Vreau să le spun tuturor acelora care aruncă bălegarul că aruncă cu propria lor mînă sporul de recoltă ce l-ar putea dobîndi dacă ar folosi gunoiul ca îngrășămînt.

ION RISTEA
țăran muncitor din comuna Ulmeni, raionul Buzău

Să achiziționăm cantități cît mai mari de grîu din noua recoltă

Cooperativele sătești din raionul Filimon Sîrbu înregistrează succese deosebite în munca de achiziționare a grîului din noua recoltă. Obținînd în acest an producții mari de păioase la hectar, mulți țărani muncitori din comunele raionului, după ce și-au achitat cotele și și-au oprit necesarul de sămînță și hrană au început să valorifice prin cooperativă o parte din surplusul de grîu din noua recoltă. Bunăoară, țăranii muncitori din comuna Suțești au valorificat doar în decurs de 30 de zile peste 5 vagoane de grîu, cei din comuna Balta Albă aproape 4 vagoane etc.

În ultima lună, în întreg raionul s-au achiziționat peste 40 de vagoane de grîu, îndeplinindu-se astfel planul de achiziții pe trim. III în proporție de 187 la sută. Fruntașă pe raion în această acțiune este cooperativa din comuna Ianca, care în 30 de zile a achiziționat peste 8 vagoane de cereale.

Întrebat de un corespondent al ziarului nostru cum și-a organizat cooperativa din Ianca munca de achiziții, tov. Tudorache Banu, vicepreședintele acestei unități, a spus următoarele:

— Țăranii muncitori din comuna Ianca au urmat în acest an — mai mult ca în cei precedenți — sfaturile tehnicienilor agricoli în ce privește respectarea regulilor agrotehnice. Drept urmare, încă de la începutul verii în comună s-a putut prevedea o recoltă deosebit de bogată. Dîndu-și seama de acest lucru, consiliul de conducere al cooperativei noastre a luat încă de pe atunci o serie de măsuri organizatorice, pentru îndeplinirea și depășirea planului de achiziții la cereale. De pildă, conducerea cooperativei a împărțit munca în comună pe circumscripții electorale de care răspunde cîte un membru din consiliu. Acesta, cu ajutorul deputaților comunali și al agitatorilor, desfășoară o largă muncă politică în rîndurile țăranilor muncitori, explicîndu-le că este în propriul lor interes să-și valorifice surplusul de produse prin cooperativă. Ei le arată țăranilor muncitori că, pe lîngă avantajele materiale imediate pe care le au vînzînd cît mai multe produse agricole prin cooperativă, ei contribuie totodată la o mai bună aprovizionare a industriei, ceea ce se răsfrînge și asupra aprovizionării din ce în ce mai bune a cooperativei cu mărfuri de care ei înșiși au nevoie.

Noi am dat o mare atenție și organizării de conferințe în legătură cu importanța întăririi schimbului de mărfuri între oraș și sat, conferințe pe care le-am ținut în unele duminici la căminul cultural. Aceste conferințe au fost urmate de discuții, în care cooperatorii au făcut propuneri pentru îmbunătățirea activității cooperativei și au arătat ce mărfuri ar dori să găsească în magazin. Ținînd seama de dorințele consumatorilor, noi am aprovizionat din timp unitățile noastre cooperatiste cu produse mult căutate de cumpărători, ca sibir, pînză albită, sandale, mărfuri de sezon, unelte agricole etc.

La începutul secerișului, conducerea cooperativei, la propunerea Uniunii raionale, a organizat pe arii două chioșcuri de desfacere, bine aprovizionate cu produse industriale. Cînd a început din plin munca la arii, cele două chioșcuri au atras un număr mare de producători agricoli, care, după ce și-au predat cotele datorate statului și au făcut socoteala necesarului de sămînță, au ținut să-și valorifice o parte din surplusul de cereale prin cooperativă. De pildă, Ilie Terzea a fost primul din comuna Ianca, care a valorificat chiar pe arie 644 kg de grîu din noua recoltă. Pe banii luați, el și-a cumpărat de la cooperativă lucruri de îmbrăcăminte, ca pînză, stofă, încălțăminte și altele. Văzînd cîtă economie de muncă și timp — la încărcat și transportat — a făcut în felul acesta Terzea, și mulți alți țărani muncitori, printre care Petre Colgiu, Emanoil Petrache și Petre Dumitrașcu, l-au urmat exemplul.

O dată cu chioșcurile de la arii — pentru a economisi timpul țăranilor muncitori în această perioadă atît de aglomerată de lucrări agricole — noi am organizat un chioșc de desfacere și la baza de recepție. Acest chioșc este aprovizionat în plus cu o mare cantitate de cherestea și țiglă. Cu banii luați pentru cotele predate, țăranii muncitori își pot astfel cumpăra pe loc, fără a mai pierde vremea pe drumuri, mărfurile de care au trebuință.

Buna aprovizionare a țărănimii muncitoare a contribuit în foarte mare măsură la depășirea planului de achiziții. În ultima lună, perioadă în care am achiziționat peste 8 vagoane de grîu, cooperativa noastră a vîndut țăranilor muncitori 1.240 metri de pînză albită, 150 metri de covercot, 190 metri de sibir, 86 de perechi de sandale, 298 kg de sodă caustică, mari cantități de materiale de construcții și unelte agricole etc.

La obținerea acestor rezultate îmbucurătoare — atît la achiziționarea cerealelor, cît și la desfacerea mărfurilor — un mare merit revine și gestionarilor chioșcurilor. Ei nu se mărginesc numai la preluări și vînzări, ci sînt adevărați agitatori care duc cu multă sîrguință munca de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori, convingîndu-i să vîndă cooperativei produsele ce le prisosesc.

Consiliul de conducere al cooperativei, pentru a fi tot timpul la curent cu munca ce o desfășoară salariații, ține în fiecare săptămînă cîte o ședință în care se analizează activitatea fiecărui salariat și membru din consiliul cooperativei.

Tot atunci se întocmesc, pentru a fi de urgență comunicate la Uniunea raională a cooperativelor, liste cu mărfurile pe care le cer mai mult țăranii muncitori.

Rezultatele obținute de cooperativa noastră la achizițiile din noua recoltă constituie numai un început. Sîntem hotărîți să ne îmbunătățim necontenit activitatea, pentru a contribui astfel tot mai mult la întărirea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat, la o mai bună aprovizionare a întregului popor muncitor.

Noi succese în munca de achiziții

Cooperativa din comuna Dragoș Vodă, raionul Călărași, este bine aprovizionată cu tot felul de mărfuri. De pildă, țăranii muncitori Șerban Dodan, Vasile Cărbunescu, Gheorghe Secarea și alții, care au valorificat prin cooperativă grîu din noua recoltă, au putut să cumpere tot de aci cantități mari de tablă, țiglă, cherestea, carton asfaltat etc.

Datorită bunei aprovizionări cu mărfuri care satisfac pe deplin cerințele țăranilor muncitori, cooperativa din această comună a reușit ca într-un timp scurt să achiziționeze aproape 5 vagoane de grîu și orz din noua recoltă.

*

Și țăranii muncitori din comuna Negrești, regiunea Iași, găsesc la cooperativa din comuna lor mărfurile de care au nevoie. Doar în cîteva zile, cooperativa a vîndut mărfuri în valoare de zeci de mii de lei. O dată cu aceasta a achiziționat de la țăranii muncitori mari cantități de grîu, reușind astfel să-și îndeplinească în procent de 117 la sută planul de achiziții la grîu pe trim. III.

Tribuna agronomului

Ridicarea nivelului profesional al muncitorilor, mijloc important pentru sporirea producției agricole

EUGEN SINIȚIN
ing. agronom șef, gospodăria agricolă de stat „Nicolae Bălcescu"-Periș, regiunea București

Obținerea unor cantități de produse vegetale și animale din ce în ce mai sporite este țelul spre care trebuie să se îndrepte eforturile tuturor muncitorilor și tehnicienilor din gospodăriile agricole de stat. Realizarea unor producții ridicate în toate ramurile de activitate ale gospodăriilor de stat depinde în bună măsură de aplicarea metodelor științifice de lucrare a pămîntului și creștere a animalelor.

Metodele avansate devin o armă eficace în scopul măririi producției atunci cînd sînt cunoscute și folosite pe scară largă de cît mai mulți muncitori și tehnicieni. Pentru aceasta însă se cere în primul rînd ca nivelul de pregătire profesională a muncitorilor să crească necontenit, astfel încît fiecare să poată stăpîni cît mai bine cunoștințele meseriei sale și să le aplice cu mai mult succes în lupta pentru sporirea producției.

Colectivul de conducere al gospodăriei noastre se străduiește să ridice necontenit nivelul profesional și cultural al muncitorilor. În acest scop, de un real ajutor sînt cursurile profesionale pe care le organizăm în fiecare an. Și în iarna trecută au funcționat în cadrul gospodăriei cursuri cu caracter agrozootehnic și un curs pentru mecanizatori, la care, printr-o susținută muncă de lămurire dusă în rîndul muncitorilor, am reușit să antrenăm un număr de cursanți aproape dublu față de anul precedent. La cursuri au participat muncitori, șefi de echipă și brigadieri din sectoarele: cultura mare, legumicol, pomiviticol, zootehnic, precum și numeroși mecanizatori.

Înainte de deschiderea cursurilor, pentru ca ele să se desfășoare în bune condiții, am alcătuit un plan amănunțit, cuprinzînd repartizarea lecțiilor pe zile, pe secții și pe lectorii respectivi. Ne-am îngrijit, de asemenea, să asigurăm din vreme încăperile pentru ținerea lecțiilor, broșurile și cărțile de specialitate și tot materialul demonstrativ necesar.

În ceea ce privește predarea lecțiilor, ne-am străduit ca expunerea să fie cît mai clară, atrăgătoare, iar problemele tratate să fie legate de condițiile de climă și sol caracteristice fiecăreia din secțiile sau trupurile gospodăriei. Pentru fiecare lecție, în scopul unei cît mai bune însușiri a materialului predat s-au ținut cîte trei ore de seminarii recapitulative. În cadrul discuțiilor care aveau loc la aceste seminarii, am insistat temeinic asupra unor greșeli tehnice săvîrșite anul trecut de unii brigadieri sau șefi de echipă, tocmai cu scopul ca ele să nu se mai repete.

Cursurile de pregătire profesională au avut o influență favorabilă asupra îmbogățirii cunoștințelor de specialitate ale muncitorilor noștri, asupra răspîndirii metodelor avansate de lucru. Acum, cînd putem considera încheiată și campania agricolă de vară, este posibil să analizăm temeinic modul cum creșterea nivelului profesional al muncitorilor noștri s-a răsfrînt asupra rezultatelor obținute în producție. Iată cîteva exemple: brigadierul de cîmp Nicolae Stănescu, șeful trupului Ologeni, a pus în practică cu sîrg cele învățate și, împreună cu muncitorii și șefii de echipă, a executat în primăvară muncile agricole la timp și în bune condiții agrotehnice. Conducîndu-și cu pricepere secția, folosind just mijloacele și forțele de muncă, a reușit, cu toate condițiile climatice nefavorabile, să strîngă la timp recolta și să obțină la orzul de toamnă o producție medie de 2.600 kg la ha. Pe parcelele pe care astă-toamnă orzul a fost semănat în cruce, recolta a atins aproape 3.200 kg la hectar.

În sectorul legumicol, brigadierii Vasile Constantinescu, Ion Costineanu, Ion Gafton și alții, folosind pe scară largă metoda plantării răsadurilor în ghivece nutritive, au obținut cantități însemnate de legume peste plan. De asemenea, brigadierul Gheorghe Streangă de la secția Movila, aplicînd la timp și în bune condiții stropirile în vii, a reușit să preîntîmpine atacul manei (care anul acesta, datorită ploilor abundente a fost foarte puternic) și să salveze recolta. La trupul Poenari Vulpești al acestei secții, via promite să dea un rod de aproape 8.000 kg de struguri la ha.

Cunoștințele căpătate la cursuri i-au ajutat și pe mecanizatorii noștri să muncească mai bine, să aplice metode înaintate de lucru. Tractoristul Vasile Rizea, printr-o bună întreținere a tractorului și mașinilor agricole și prin folosirea la maximum a capacității lor de lucru, și-a depășit cu mult planul de producție pe primul semestru. La strînsul recoltei, combinerul Ene Alexandru a recoltat zilnic 26 tone de cereale, iar Samuil Suspanov, conducînd cu dibăcie combina „Komunar", a ajuns să recolteze pînă la 18 ha zilnic.

Numeroși mecanizatori au extins folosirea mijloacelor mecanizate și în celelalte sectoare de producție ale gospodăriei, ca, de pildă, în legumicultura și pomiviticultură, executînd un volum sporit și complex de lucrări. Spre exemplu, tractoristul Ion Dumitrana, înlocuind cu piese de rariță piesele active de la cultivatorul tractorului H.T.Z.-7, a pregătit în bune condiții terenul necesar plantării verzei și ardeiului, înlocuind zilnic munca a 4 atelaje și 8 oameni. La fel, tractoristul Gheorghe M. Vasile, mînuind cu pricepere agregate de ploaie artificială, a executat la irigat un volum de lucrări ce înglobează pînă în prezent 834 de hantri.

Acestea sînt numai cîteva rezultate obținute în acest an în diferite ramuri de producție ale gospodăriei noastre. Ele se datoresc în bună măsură ridicării calificării profesionale a muncitorilor, care, treptat, acumulează tot mai multe cunoștințe, capătă o îndemînare mai mare în aplicarea cu folos a metodelor avansate.

O altă problemă care ne preocupă este calificarea tinerilor tehnicieni care vin de pe băncile școlii să muncească în gospodăria noastră. Pe aceștia îi ajutăm să cunoască cît mai temeinic condițiile specifice de climă și sol ale fiecărei secții, în scopul aplicării unei agrotehnici diferențiate. Astfel, tov. inginer Petre Panaite, specialist viticol, a fost repartizat la început să lucreze la secția Movila, unde a primit ajutor din partea șefului secției, tov. Alexandru Drăgușin, un viticultor priceput, cu multă experiență în producție. De curînd, tov. Petre Panaite a luat în primire secția pe care o conduce cu multă pricepere.

În scopul răspîndirii metodelor înaintate, noi folosim cu succes mijloacele de propagandă și agitație, ca stația de radioamplificare, foaia volantă, panoul de onoare și gazeta de perete prin care sînt popularizați fruntașii în producție, metodele lor de muncă și rezultatele obținute. În felul acesta, exemplele unor fruntași ca Vasile Ene, combiner, Maria Tudan, îngrijitoare de porci, Mihail Ciocănescu, brigadier din cultura mare, au fost cunoscute și urmate de ceilalți muncitori.

Ne dăm seama că în această privință noi n-am făcut totul. De aceea, pe viitor, ne vom preocupa și mai temeinic de ridicarea calificării profesionale a unui număr cît mai mare de muncitori și tehnicieni.

---

lui în care este solicitată toba prin avansarea mașinii. Datorită acestei presiuni toba se răsucește în jurul axului său de la dreapta spre stînga, scoțînd cuțitul din lucru așa cum se vede în figura nr. 4, poziția B, adică poziția de transport.

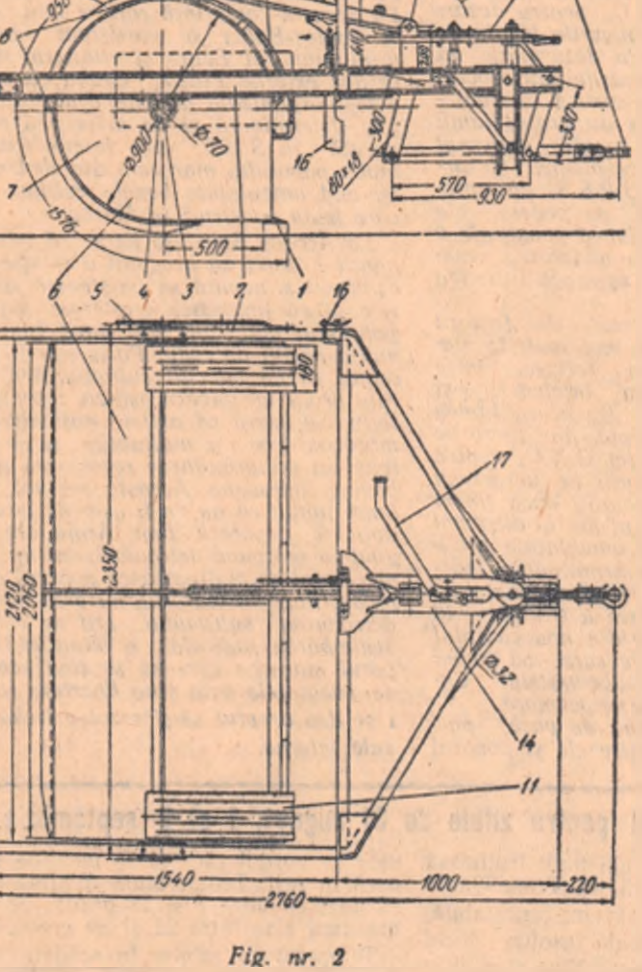

Fig. nr. 2

În momentul cînd agregatul ajunge la locul unde trebuie descărcat pămîntul, tractoristul trage cu ajutorul unei sfori pîrghia (12) care decuplează ciocul aruncătorului (10) de opritorul de pe circomferința tobei și lasă ca alunecătorul, sub acțiunea arcului (16), să se cupleze cu celălalt opritor, adică lasă ca toba să se învîrte pînă ajunge în poziția de descărcare (C). În această poziție, cînd toba stă cu gura în jos, pămîntul se descarcă într-un strat subțire și uniform.

Apoi tractorul și screperul iau poziția inițială la capătul opus al gropii și operația reîncepe în aceeași succesiune.

În cazul cînd se lucrează în sol umed și pămîntul se lipește de pereții tobei, tractoristul, fără a opri agregatul, ține întinsă sfoara pîrghiei (14), lăsînd ca toba să facă 2—3 rotiri complete în jurul axului său. În felul acesta toba se descarcă complet de pămîntul lipit pe pereții săi.

Pentru ca tractoristul să poată supraveghea mai comod felul cum lucrează screperul, se montează în fața tractoristului o oglindă.

În anul trecut, cu toate că s-a lucrat în condiții de timp ploios și pe un teren compact, la sovhozul din Berdsk s-au obținut rezultate foarte bune prin folosirea unui asemenea screper. Astfel, cu ajutorul unui tractor A.T.Z. — Nati sau D.T.— 54, pentru un ciclu de săpături la o groapă lungă de 25 m și adîncă de 3 m sînt necesare în medie 3—3,5 minute. Un ciclu cuprinde apropierea de groapă, intrarea în groapă, umplerea screperului, ieșirea din groapă, transportarea pămîntului, golirea screperului și întoarcerea la poziția inițială. Într-o oră, agregatul face 17—20 de cicluri. De fiecare dată toba se umple cu 0,6—0,8 m.c. de pămînt.

Productivitatea medie a agregatului este de 10 m.c. pe oră. Consumul de carburanți pe un metru cub de pămînt scos din groapa de 2,5—3 m adîncime este de 1,4—1,6 kg. În numai 5 zile, în sovhozul din Berdsk s-au făcut 8 gropi cu o capacitate totală de 480 m.c.

Pentru a fi acționat de tractorul K.D.—35, screperul se construiește în același fel, reducîndu-se numai lungimea tobei de la 2.060 mm la 1.700 mm și respectiv lățimea cadrului. Cu un astfel de screper acționat de tractorul K.D.—35 se pot săpa în 10 ore cca 80 m.c. de pămînt.

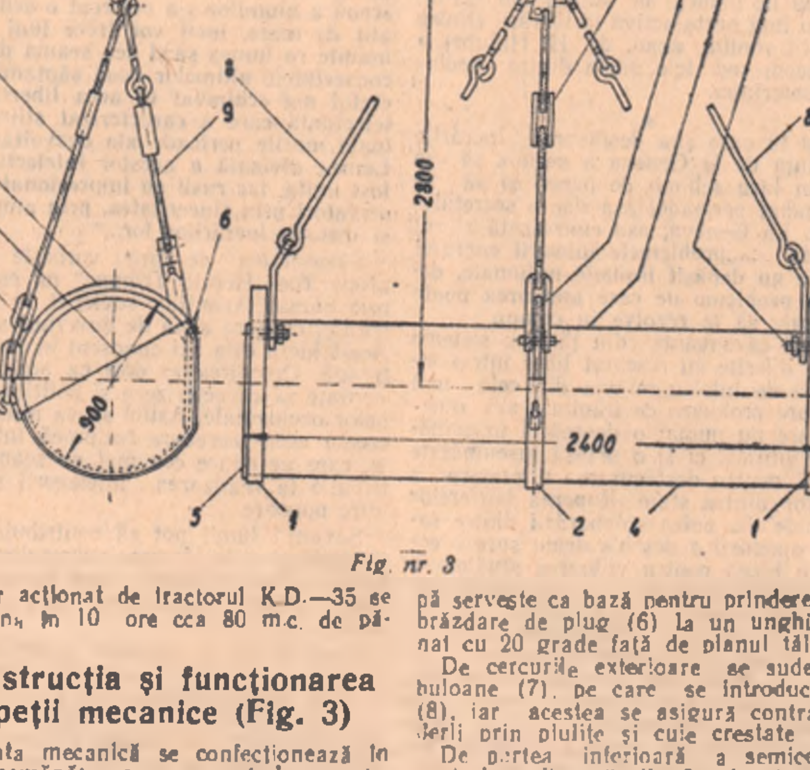

Fig. nr. 3

Construcția și funcționarea lopeții mecanice (Fig. 3)

Lopata mecanică se confecționează în mod asemănător cu screperul. La capete ea are 2 cercuri (1) și 2 semicercuri (2 și 3). În partea centrală, cercurile și semicercurile se construiesc din șine de fier cu secțiunea de 70x30 mm sau 70x20 mm, provenite de la cadrele plugurilor reformate. Diametrul cercurilor este de 900 mm. În partea de jos, cercurile și semicercul inferior au o porțiune dreaptă de cca 450 mm, care constituie talpa pe care se sprijină lopata atunci cînd este trasă.

Părțile laterale se înfundă cu tablă de 5 mm grosime pe o porțiune de 2/3 din suprafața cercului (5).

Partea plată a cercurilor se căptușește cu o șină (recuperată de la roțile combinelor sau batozelor vechi) cu grosimea de 10 mm. Suprafața cilindrică sau învelișul (4) se căptușește cu tablă de 4—5 mm sau cu fîșii sudate între ele pe ziocuri.

Marginea anterioară a șinei de la talpă servește ca bază pentru prinderea unor brăzdare de plug (6) la un unghi înclinat cu 20 grade față de planul tălpii.

De cercurile exterioare se sudează 2 buloane (7), pe care se introduc tijele (8), iar acestea se asigură contra căderii prin piulițe și cuie crestate.

De partea inferioară a semicercului central se fixează tija 9, iar în partea superioară tija 10. Pe aceasta din urmă se găsește o piuliță de reglare (11) cu filet dreapta și stînga. Pe capătul posterior al tijei 10 se găsește o bucată de lanț cu zale mari (12). Toate tijele se prind în partea anterioară de placa 13, cu ajutorul căreia se face legătura cu tractorul.

Lanțul (12) se prinde de cîrligul 14 cu una din zale în așa fel încît atunci cînd

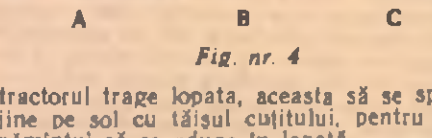

Fig. nr. 4

tractorul trage lopata, aceasta să se sprijine pe sol cu tăișul cuțitului, pentru ca pămîntul să se adune în lopată.

Reglarea unghiului de atac al cuțitului se face cu ajutorul piuliței (11).

După ce lopata s-a umplut, se oprește tractorul și se dă puțin înapoi, pentru a permite schimbarea zalelor lanțului în așa fel încît lopata cînd va fi dusă mai departe, să se sprijine pe talpa ei pentru a putea fi trasă pînă la locul unde trebuie să fie descărcată. Acolo tractorul se oprește din nou și se dă înapoi pentru a permite scurtarea lanțului în așa măsură încît să determine răsucirea lopeții cu circa 90 grade. Mergînd cu tractorul din nou înainte, lopata descarcă solul într-un strat subțire și uniform. În această poziție, lopata este trasă iar pînă la groapă, unde ciclul reîncepe.

Dacă solul este tare și cuțitul lopeții nu-l poate tăia, atunci, înainte de a începe lucrul cu lopata, locul destinat se ară cu un plug sau se afînează cu o grapă cu discuri B.D.—3,4. După ce lopata evacuează tot solul afînat, se trece a doua oară cu plugul sau cu grapa cu discuri și așa mai departe.

Pentru ca groapa să poată fi săpată la adîncimea dorită, iar pereții gropii să fie verticali, este necesar ca plugul să fie echipat cu una sau două trupițe în plus. În acest fel, ultima trupiță a plugului afînează solul chiar de lîngă peretele gropii, ea călcînd exact pe urma roții din stînga a plugului.

Un tractor D.T.—54, lucrînd alternativ cu plugul și lopata, în decurs de 20 de ore poate săpa o groapă de 25 m lungime și de 3 m lățime și adîncime. Consumul de carburanți pentru un m.c. de pămînt săpat variază de la 1,6 pînă la 1,9 kg, după natura solului și după felul de organizare a muncii. Pentru tractoarele K.D.—35, lopata trebuie să aibă o lățime de 2 m.

*

O mare însemnătate pentru succesul acțiunii de însilozare o are punerea în funcțiune a tuturor tocătorilor mecanice și manuale și a motoarelor necesare acționării tocătorilor. Conducerile S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat trebuie să asigure folosirea cu maximum de randament a tocătorilor mecanice și a întregului utilaj mecanic pentru însilozare.

În vederea extinderii mecanizării tuturor lucrărilor cuprinse în acțiunea de însilozare a nutrețurilor, gospodăriile agricole de stat și în special S.M.T.-urile pot să folosească cu succes, în lipsa mașinilor speciale, mașini sau dispozitive construite în atelierele proprii din resurse locale. Astfel, pentru strivirea și mărunțirea masei verzi, de pildă, în cazul cînd lipsesc tocătorile speciale, se pot folosi tobele de la batozele de treier vechi la care o jumătate din numărul total de cuie se înlocuiesc cu cuțite. Forma cuțitelor este arătată în fig. nr. 5. Aceste cuțite se pot face ușor din cuie vechi de tobă, forjate în formă de cuțite și ascuțite la polizor.

Fig. nr. 5

Pentru tasarea în gropi a masei pre ucrate de tobă și pentru o mai bună strivire a ei, se pot utiliza cu succes tractoarele. În acest caz, înainte de intrarea în groapă, șenilele sau pintenii tractorului trebuie curățiți de noroi.

Inițiativa inovatorilor și raționalizatorilor din fiecare gospodărie de stat sau S.M.T. are în această problemă un cîmp de activitate foarte prielnic și fructuos. Cu mijloacele existente sau realizate din resurse locale se poate urgenta executarea lucrărilor de însilozare în așa măsură încît fiecare gospodărie să depășească de cîteva ori planul de însilozări și deci să asigure furajele necesare dezvoltării creșterii animalelor.

Ing. Gh. BARUS
șef de sector I.C.M.E.A

DIN ȚARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Una din fermele zootehnice ale colhozului „Miciurin" din R.S.S. Moldovenească

O problemă importantă legată de proiectarea grajdurilor pentru vacile de lapte

Din specificul Institutului de proiectări de construcții agricole face parte și problema proiectării și executării adăposturilor de taurine. Tehnicienii care proiectează și execută adăposturile pentru vaci și anexele lor au ca sarcină de a rezolva cit mai judicios această problemă.

Scopul urmărit este de a folosi cit mai just terenurile, prin construcții comasate, cu funcții complexe, pentru o mecanizare cit mai completă a procesului de producție.

Pină în anul 1954, fiecare dintre grajdurile proiectate de I.P.C.A. nu avea o capacitate mai mare de 50 de capete, astfel că la o fermă de 100 de capete de vaci era necesară construirea a două grajduri.

Din anul 1954 s-a trecut la proiectarea grajdurilor pentru 100 de capete de vaci cu lapte. Datorită adoptării acestui sistem, prețul per metru construcție s-a ieftinit cu circa 10 la suta.

Vizitind Expoziția Agricolă Unională din Moscova, cit și citeva colhozuri și sovhozuri, mi-am dat seama ce influență au asupra productivității animalelor condițiile optime în care sînt crescute taurinele aci. In Uniunea Sovietică se folosesc grajduri cu o capacitate de 200 de capete de vaci. In prezent, se studiază folosirea în viitorul apropiat a unor grajduri comasate cu o capacitate de 400 de capete.

Din discuțiile pe care le-am avut cu specialiștii zootehnicieni, a reieșit că nu poate fi considerată dăunătoare comasarea vacilor de lapte în grajduri de 200 de capete. Acest sistem are o serie de avantaje: se reduce numărul personalului de supraveghere, fără a aduce vreun prejudiciu îngrijirii animalelor: animalele se îngrijesc mai ușor în timpul iernii, fiind toate la un loc; mărirea cubajului interior al grajdului ajută la mărirea productivității; se recomandă mărirea cubajului interior de la 24 m.c. la 34—40 m.c. pentru o vacă, astfel că tavanul poate fi executat mărind sarpanta acoperișului, economisind astfel materialul necesar construirii acestuia, cit și manopera; grajdul comasat de 200 de vaci se pretează la o mecanizare completă pentru alimentarea animalelor. Linie de monorai aeriană, apă curentă, atit pentru adăpatul fiecărei vaci, cit și pentru evacuarea bălegarului, care mai poate fi îndepărtat și prin linie decovil, sistem hidraulic, lanț cu palete etc.; luminozitatea de minimum 1/10—1/12 din suprafața pardoselii este asigurată prin ferestre mari.

Grajdul comasat de 200 de vaci expus la Expoziția Agricolă Unionala este realizat din cărămidă aparentă roșie, intercalată cu spații albe în jurul ferestrelor și pilastrilor. Acoperișul plat este acoperit cu plăci de asbo-ciment ondulate. Pardoseala este făcută dintr-un strat de zgură de 15 cm, care formează patul izolator între pămînt și un strat de beton de 10 cm., peste care este turnat un strat de asfalt de 3 cm. care alcătuiește pardoseala propriu-zisă a grajdului atît la culoarele de alimentație și evacuare, cît și la stand (patul vacilor).

Ieslea este executată din beton, cu pantă de scurgere spre un sifon pentru a putea fi ușor spălată și dezinfectată.

Ventilația se face prin canale în zidurile longitudinale pentru admisia aerului și canale de evacuare a aerului montate la baza ieslelor, spre culoarele de alimentație, precum și prin coșuri de evacuare montate în tavan.

Pentru fiecare vacă este montată o cupa automată de adăpare, apa venind din rețeaua exterioară prin conducte îngropate în pardoseală.

Intr-o clădire anexată grajdului, se face prepararea furajelor și a concentratelor, bucătăria fiind prevăzută cu cele mai moderne instalații: spălătorii mecanice, tocătoare de paie și rădăcinoase, cazane pentru grăunte și bazine pentru fermentarea concentratelor care asigură o pregătire științifică a hranei necesare animalelor.

Deci, se poate vedea că o producție medie de 4000 litri de lapte pe an de la o vacă nu este obținută întîmplator, ci datorită metodelor înaintate de îngrijire a animalelor, alimentării raționale și condițiilor de cazare asigurate prin construcții adecvate scopului urmărit.

Al doilea grajd comasat de 200 capete de vaci l-am vizitat în colhozul „Amintirea lui Lenin" din apropierea Moscovei. Este o clădire de 21 m lățime, 4 m. înălțime, 90 m lungime, avînd următoarele caracteristici: stîlpi de beton armat prefabricat, pereți de zgură și cărămizi de ciment, acoperiș din plăci eternit, tavan din plăci mari prefabricate, montate pe grinzi de beton armat prefabricat. Sarpanta acoperișului cu o pantă de 35—40 de grade este executată din lemn ecarisat: ea permite folosirea podului pentru depozitarea finului pe toată suprafața grajdului, avînd și două uși în timpanele grajdului la capete și un scripete pentru introducerea baloturilor cu fîn în pod. Trei orificii în planșeul podului permit alimentarea cu fîn a vacilor direct în grajd. Instalațiile de aerisire și alimentare cu apă sînt identice cu cele văzute la Expoziție.

Colhozul „Amintirea lui Lenin" unde se dă o deosebită atenție creșterii animalelor a reușit să realizeze 1/3 din venitul total al gospodăriei numai din acest sector.

Folosirea la noi în țară a grajdurilor comasate cu o capacitate de 200 de capete (cu 4 rînduri) ar putea contribui la ridicarea productivității animalelor și implicit ar oferi posibilitatea întrebuințării terenurilor obținute prin comasarea construcțiilor, pentru pășuni, cultivarea plantelor furajere etc.

Arh. GHEORGHE OLARIU

Moscova, august 1955.

LOTAR RĂDĂCEANU

La 24 august a încetat din viață la Helsinki tovarășul Lotar Rădăceanu, militant de frunte al mișcării muncitorești, membru al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Tovarășul Lotar Rădăceanu s-a născut la 19 mai 1899 în comuna Rădăuți-Suceava. A urmat liceul și cursurile universității, luîndu-și doctoratul în filozofie în anul 1925.

Incă din tinerețe, tovarășul Lotar Rădăceanu a început să activeze în rîndurile mișcării muncitorești din țara noastră.

Devenind membru al Partidului Social Democrat în 1919, el a dus o intensă activitate publicistică, ca redactor al ziarelor „Socialismul" și „Vorwärts".

In 1927 este ales în conducerea P.S.D., încredințîndu-i-se funcția de secretar al C.C. al P.S.D., post pe care-l ocupă ani îndelungați.

In timpul războiului tovarășul Rădăceanu s-a alăturat Frontului Patriotic Antihitlerist organizat de Partidul Comunist din Romînia. După eliberarea patriei noastre, tovarășul Lotar Rădăceanu este ales secretar general al Comitetului Central al Partidului Social Democrat. El a fost unul din principalii animatori ai luptei duse de aripa stîngă a Partidului Social Democrat, alături de Partidul Comunist Romîn, pentru crearea și întărirea Frontului Unic Muncitoresc, pentru lichidarea sciziunii în rîndurile clasei muncitoare, pentru făurirea unității politice și organizatorice a clasei muncitoare.

Tovarășul Lotar Rădăceanu a luat parte activă la pregătirea și organizarea Congresului de unificare — Congresul Partidului Muncitoresc Romîn din februarie 1948. La acest Congres el a prezentat raportul despre Statutul P.M.R. Congresul l-a ales membru al C.C. al P.M.R. Timp de mai mulți ani, tovarășul Lotar Rădăceanu a fost membru al Biroului Politic

al C.C. al P.M.R. și secretar al C.C. al P.M.R.

Intre anii 1945—1952, tovarășul Lotar Rădăceanu a fost ministru al Muncii, iar apoi Ministru al Prevederilor Sociale.

Tovarășul Lotar Rădăceanu a desfășurat o largă activitate didactică și științifică. In iulie 1955 el a fost ales membru al Academiei R.P.R.

Deputat al Marii Adunări Naționale din anul 1946 pînă în prezent, tovarășul Lotar Rădăceanu a fost președinte al Comisiei Afacerilor Externe a Marii Adunări Naționale.

Tovarășul Lotar Rădăceanu a desfășurat o multilaterală activitate obștească. Activist proeminent al mișcării de apărare a păcii, vicepreședinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii, tovarășul Lotar Rădăceanu a luat parte la mai multe manifestări internaționale pentru apărarea păcii. La Adunarea Mondială a Păcii, care a avut loc la Helsinki în iunie 1955, el a fost ales membru în Consiliul Mondial al Păcii.

Pentru meritele deosebite în munca de întărire a regimului democrat-popular, tovarășul Lotar Rădăceanu a fost distins cu numeroase ordine și medalii ale R.P.R.

Tovarășul Lotar Rădăceanu a încetat din viață în plină activitate pentru cauza păcii și a progresului, în timp ce lua parte la Conferința Uniunii Interparlamentare la Helsinki.

Prin încetarea din viață a tovarășului Lotar Rădăceanu, Partidul și poporul nostru pierd un fiu devotat, luptător neobosit pentru cauza socialismului.

Amintirea sa va rămîne vie în inimile oamenilor muncii din patria noastră.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN
CONSILIUL DE MINISTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMINE

Funeraliile tovarășului Lotar Rădăceanu

In ziua de 28 august, oamenii muncii din Capitală au condus pe ultimul său drum pe tovarășul Lotar Rădăceanu, militant de frunte al mișcării muncitorești, membru al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Incepînd de la ora 9 dimineața, numeroși oameni ai muncii, într-un șir neîntrerupt, au continuat să vină la Casa de Cultură a Sindicatelor, pentru a-și lua rămas bun de la tovarășul Lotar Rădăceanu. Sînt depuse numeroase coroane și jerbe de flori.

Ora 11. La catafalc fac ultima gardă tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Al. Moghioroș, Miron Constantinescu, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, D. Coliu, Al. Drăghici și J. Fazekaș.

Sînt de față membri ai C.C. al P.M.R., ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, ai Guvernului R.P.R., reprezentanți ai Forțelor Armate, conducători ai organizațiilor de masă, ai instituțiilor centrale, oameni de știință, artă și cultură, activiști de partid, ai organizațiilor de masă, numeroase delegații ale oamenilor muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei.

Sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului Lotar Rădăceanu, purtat de conducătorii partidului și guvernului, este scos apoi din sala Casei de Cultură a Sindicatelor și așezat pe carul mortuar, drapat în roșu și negru.

O gardă de onoare cu muzică și drapel dă onorul. In sunetele marșului funebru, carul mortuar se pune în mișcare. In fruntea cortegiului funerar sînt purtate ordinele și medaliile cu care a fost distins defunctul.

Carul mortuar este urmat de membri ai C.C. al P.M.R. și ai guvernului, de activiști de frunte de partid și de stat, precum și de membri ai familiei defunctului. Urmează apoi garda de onoare și oamenii muncii.

La ora 12,30 cortegiul funerar s-a oprit în fața Crematoriului „Cenușa", unde a avut loc mitingul de doliu.

Lîngă catafalcul defunctului se aflau conducătorii partidului și guvernului.

Mitingul a fost deschis de tov. D. Coliu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., membru al comisiei pentru organizarea funeraliilor tovarășului Lotar Rădăceanu. Tovarășii Miron Constantinescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., St. Voitec, membru al C.C. al P.M.R., acad. M. Ralea, ing. St. Bălan, președintele Sfatului Popular al Capitalei, Ion Dobre, secretar al C.C.S., membru în Biroul Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., au evocat viața și activitatea tovarășului Lotar Rădăceanu.

Mitingul de doliu a luat sfîrșit. Se intonează „Internaționala". Garda de onoare dă onorul. In sunetele marșului funebru, sicriul este coborît de pe carul mortuar și depus în incinta crematoriului.

Se aud salvele trase de garda de onoare.

Răsună apoi acordurile solemne ale Imnului R.P.R. (Agerpres).

După conferința pentru folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice

Ani de zile, cercurile interesate în înrăutățirea relațiilor dintre state au folosit așa-zisul secret atomic ca baza materială a politicii lor războinice. Dar an de an balonul isteriei atomice s-a desumflat. Pe măsură ce omenirea lua cunoștință de marile succese dobîndite de știința sovietică în domeniul fizicii atomice și de hotărîrea statului sovietic de a face totul ca energia atomică să nu fie folosită decît în scopuri pașnice, amenințarea cu folosirea armelor atomice era demascată. Insuflețite de lupta pentru pace și pentru folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice, luptă dusă de U.R.S.S. și de țările democrate, mase tot mai mari de oameni din întreaga lume și-au strîns rîndurile și și-au unit glasurile pentru a spune NU! folosirii atomului în scopuri războinice. In marile campanii întreprinse de partizanii păcii pentru folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice, sute de milioane de oameni de pe întreg globul s-au ridicat cu hotărîre împotriva planurilor care amenință lumea cu distrugerea atomică.

Opinia mondială împotriva folosirii în scopuri războinice a energiei atomice s-a dovedit anul acesta mai puternică decît oricînd. Peste 650 de milioane de oameni de pe întreg globul și-au pus semnăturile pe Apelul de la Viena al Consiliului Mondial al Păcii.

Lupta omenirii iubitoare de pace n-a rămas fără rezultat. Organizația Națiunilor Unite a luat tot mai serios în considerare problemele folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice. In afară de lucrările subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, Organizația Națiunilor Unite a organizat la 6 august la Geneva conferința tehnico-științifică internațională pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Timp de două săptămîni, la Geneva, delegații din 73 de țări, cuprinzînd peste 1260 de savanți, au dezbătut peste 2000 de lucrări științifice aparținînd oamenilor de știință din 39 de țări, precum și organizațiilor specializate ale O.N.U. Conferința s-a bucurat de un deplin succes și a constituit un punct de cotitură în viitorul dezvoltării cercetărilor atomice.

Vorbind despre amploarea conferinței de la Geneva, un corespondent al ziarului „New York Times" scria că conferința a constituit cel mai mare congres științific care a avut loc vreodată „nu numai pentru faptul că la această conferință s-au clarificat atît de multe probleme noi, ci și pentru faptul că toți participanții au dat dovadă de spirit favorabil".

Spicuiri din presa străină

Alte ziare apusene, ca ziarul francez „Liberation", a calificat conferința de la Geneva ca deschizătoare a erei atomice. Intr-adevăr, la Geneva, într-o atmosferă de larg schimb de informații și discuții libere, savanții din întreaga lume au vorbit despre însemnatele lor succese dobîndite pe cel mai nou și important front al științei.

Discuțiile de la Geneva s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie și au cuprins cele mai variate domenii ale cercetărilor ce se fac pentru folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice în diferitele ramuri ale științei, tehnicii, producției industriale, agriculturii și medicinei. De o deosebită atenție din partea celor prezenți s-au bucurat cele peste 200 de comunicări științifice făcute de savanții sovietici. Opinia publică mondială a avut astfel prilejul să se convingă de marile succese obținute de U.R.S.S. în domeniul cercetărilor atomice. Comunicările savanților sovietici, care au prezentat, în afară de prima centrală atomo-industrială din U.R.S.S., o serie de noi instalații perfecționate pentru cercetări atomice, varianta unei centrale atomo-electrice cu o putere de 100.000 kw și fundamentarea ideii privind construcția unui reactor atomic care să fie în același timp și cazan cu aburi, au arătat cît de mari sînt succesele obținute de savanții sovietici, în munca lor pentru înzestrarea industriei sovietice cu energia atomică. Vorbind despre aceste succese, ziarul francez „Liberation" scria: „Folosirea energiei atomice în scopuri industriale constituie în U.R.S.S. o realitate a timpului celui mai apropiat și nu încape îndoială că în anii următori teritoriul sovietic va fi împînzit cu o rețea deasă de obiective industriale, utilizînd energia nucleară".

Mult apreciate au fost comunicările făcute de savanții sovietici cu privire la dezvoltarea fizicii nucleare. In această direcție, s-a arătat că în U.R.S.S. se construiește una din cele mai perfecționate instalații de cercetări, cel mai mare sincrofazotron din lume. Numai magnetul sincrofazotronului cîntărește 36.000 tone. Această instalație va consuma o cantitate de energie electrică egală cu o pătrime din energia produsă de hidrocentrala de pe Nipru. Contribuții de seamă au adus savanții sovietici și la dezbaterea altor probleme, cum ar fi, de exemplu, folosirea atomilor marcați. In U.R.S.S., atomii marcați sînt folosiți pe scară tot mai largă în procesele industriale, în medicină și agricultură.

Comunicările făcute de savanții sovietici n-au putut să nu stîrnească admirația și aprecierea unanimă a delegaților participanți la conferință.

Cunoscutul om de știință american Gaylord Stever a declarat că „Americanii sînt uimiți de progresele și posibilitățile demonstrate de oamenii de știință sovietici".

Intr-adevăr, savanții sovietici au venit la conferință cu o serie de lucrări noi, care au stîrnit cel mai mare interes și care au dovedit înaltul lor nivel științific. O puternică impresie asupra delegaților a produs și varietatea de utilaje și minerale atomice prezentate de U.R.S.S. în cadrul expoziției organizate la Geneva. Ziarul suedez „Morgon-Tidningen" scria în legătură cu aceasta: „...Rușii au demonstrat descoperiri senzaționale care au uimit pe toți vizitatorii expoziției... Oamenii de știință din 72 de țări au fost uimiți cînd au venit în sala rusă a expoziției și au văzut exponate aranjate cu mult gust, care înfățișau utilaj atomic pentru producerea de energie electrică, pentru tratamentul cancerului, pentru comanda automată în uzinele metalurgice și chiar aparate pentru numărarea sticlelor de bere".

La conferința pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice au participat și un grup de oameni de știință din R.P.R. care au luat parte activă la lucrări. Dintre delegații romîni, acad. dr. H. Hulubei a fost vicepreședintele uneia dintre ședințele conferinței.

*

Felul în care s-a desfășurat lucrările conferința de la Geneva a permis să se facă un larg schimb de păreri și să se pună capăt perioadei așa-zise a secretului atomic. La Geneva, așa cum arată ziarul „Pravda", „...problemele folosirii energiei atomice au depășit limitele naționale, devenind probleme pe care omenirea poate și trebuie să le rezolve în comun".

Faptul că savanții din țări cu sisteme sociale diferite au discutat liber într-o atmosferă de înțelegere una din cele mai arzătoare probleme ce frămîntă azi omenirea are nu numai o deosebită însemnătate științifică, ci și o uriașă însemnătate politică, pentru desfășurarea ulterioară a relațiilor dintre state. Ruperea barierelor artificiale din calea colaborării dintre savanții omenirii a deschis drum spre o cooperare largă pentru viitoarea studiere a problemelor legate de folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. In legătură cu aceasta, ziarul „Daily Telegraph and Morning Post", scria într-un articol că: „...deși la conferința internațională pentru folosirea pașnică a energiei atomice nu au participat personalități politice, după toate probabilitățile această conferință va exercita o influență mult mai mare asupra relațiilor internaționale decît oricare altă conferință a oamenilor de știință care a avut loc în trecut".

Așa cum remarcă cunoscutul fizician englez dr. Eric Burhop, „Oamenii de știință ai Angliei, Americii și Uniunii Sovietice s-au întîlnit și au constatat că vorbesc un limbaj comun. Nimeni nu va putea anula rezultatele acestor întîlniri. Colaborarea dintre oamenii de știință din Occident și oamenii sovietici poate aduce în viitor mari roade".

Savanții sovietici au apreciat la justa ei valoare contribuția adusă la conferință de oamenii de știința din S.U.A., Anglia, Franța, Canada și alte state. Savanții sovietici, interesîndu-se îndeaproape de realizările obținute de savanții apuseni, și-au manifestat stima și considerația pentru succesele dobîndite de aceștia.

Numeroși oameni de știință participanți la conferința de la Geneva, pătrunși de necesitatea extinderii legăturilor dintre ei, au regretat faptul că la conferință n-au fost invitați savanți din R. P. Chineză și R. D. Germană, care puteau fără îndoială să aducă o contribuție de seamă la lucrările desfășurate la Geneva. Cu toate acestea, succesul obținut de conferință a fost categoric și recunoscut de cele mai diferite cercuri politice și de către presa mondială. La încheierea conferinței, ziarul „New York Herald Tribune", scoțînd în evidență importanța uriașă a conferinței de la Geneva, a scris ca „...pe întreaga scenă a atomilor s-a petrecut o schimbare atît de mare, încît vor trece luni și ani înainte ca lumea să-și dea seama de toate consecințele ultimelor două săptămîni. Secretul s-a schimbat în acea libertate intelectuală care a caracterizat știința în toate marile perioade ale dezvoltării ei. Lumea divizată a acestor intelectuali a fost unită, iar rușii au impresionat pe observatori prin sinceritatea, prin amploarea și metoda lucrărilor lor..."

Sinceritatea de care vorbește ziarul „New York Herald Tribune" nu este proprie numai savanților sovietici, ci întregii politici de pace dusă de guvernul sovietic. Acest lucru este azi cunoscut în lumea întreagă. Omenirea ar dori ca aceeași sinceritate să caracterizeze și politica guvernelor occidentale. Astfel se va reuși să se creeze acea încredere reciprocă între state, care ar aduce cea mai de seamă contribuție la realizarea înțelegerii și păcii între popoare.

Savanții lumii pot să contribuie fără îndoială și ei la lărgirea succeselor dobîndite pe calea înțelegerii între popoare. Savanții sovietici au făcut-o deja și o vor face și în viitor.

Contribuind la succesul conferinței de la Geneva, savanții sovietici au demonstrat nu numai înaltul grad de dezvoltare a științei în U.R.S.S., dar și dorința sinceră a statului sovietic de a lărgi legăturile de colaborare științifică cu savanții din întreaga lume, pentru a contribui și astfel la realizarea înțelegerii între popoare, la triumful cauzei păcii în lume.

Pe teme internaționale

Deschiderea lucrărilor subcomitetului Comisiei O. N. U. pentru dezarmare

La 29 august, după o întrerupere de trei luni, subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare și-a reluat activitatea la New York. In cadrul lucrărilor sale, subcomitetul va dezbate una din cele mai importante probleme ce frămîntă azi omenirea, problema dezarmării. Lucrările subcomitetului se deschid în atmosfera favorabilă creată de lucrările conferinței de la Geneva a conducatorilor celor patru puteri și de înțelegerea la care s-a ajuns la recenta conferință pentru folosirea pașnică a energiei atomice.

Omenirea, apăsată tot mai greu de povara cursei înarmărilor, așteaptă ca subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare să ducă la îndeplinire directivele șefilor celor patru puteri și să elaboreze, pe baza propunerilor făcute de ei la Geneva, un sistem de dezarmare acceptabil.

Uniunea Sovietică a cărei politică de pace este azi mai hotărîtă ca oricînd a înțeles ca înainte de începerea lucrărilor subcomitetului să aducă o nouă contribuție la rezolvarea problemei spinoase a dezarmării. Statul Sovietic, după ce a hotărît să demobilizeze toate trupele ce vor fi retrase din Austria, a luat măsura ca pînă la 15 decembrie 1955 să-și reducă efectivele forțelor armate cu încă 640.000 de oameni. Exemplul U.R.S.S. a fost urmat și de Republica Cehoslovacă, care a anunțat și ea reducerea efectivelor sale militare cu 34.000 de oameni. Măsura luată de guvernul U.R.S.S. a fost primită cu bucurie și încredere în lumea întreagă. Conducătorii guvernelor apusene, apreciind măsura luată de guvernul U.R.S.S., și-au exprimat părerea că reducerea forțelor militare ale U.R.S.S. va contribui la crearea unei atmosfere favorabile desfășurării lucrărilor subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. De altfel, propunerile făcute de U.R.S.S. cu privire la dezarmare la 10 mai a.c. și completările aduse acestora de delegația sovietică la Conferința de la Geneva au arătat lumii întregi cită prețuire acordă guvernul sovietic rezolvării problemei dezarmării. Propunerile U.R.S.S. au apropiat mult punctele de vedere ale Răsăritului și Apusului și constituie o bază concretă pentru adoptarea măsurilor pe care le așteaptă întreaga omenire.

Dezarmarea este unul din factorii care ar contribui cel mai mult la stabilirea unei încrederi reciproce între state și la realizarea înțelegerii și păcii între popoare. De aceea lumea își pune multă speranță în lucrările subcomitetului comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Participanții la lucrări au de înfrînt multe greutăți dacă ținem seama mai ales că sînt destui dușmani ai păcii care-și văd amenințate profiturile realizate de pe urma cursei înarmărilor. Cu toate acestea, voința de pace a popoarelor care a triumfat la Geneva își va spune din nou cuvîntul cu hotărîre, cuvînt de care va trebui să țină seamă și subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Călăuzite de voința de pace, popoarele lumii și printre ele și poporul nostru urează succes lucrărilor subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare în opera importantă pe care o are de îndeplinit, operă de care depinde în mare măsură evoluția în viitor a situației internaționale.

Ce se petrece în Maroc

Telegramele sosite în ultima vreme din Africa de Nord franceză vorbesc de intensificarea luptei de eliberare împotriva stăpînitorilor colonialiști. O deosebită amploare a luat lupta maselor populare din Maroc. Prilejul intensificării luptei poporului marocan l-a constituit ziua de 20 august, cînd s-au împlinit doi ani de la detronarea de către colonialiștii francezi a sultanului Sidi Mahomed Ben Yusef. Sultanul Mahomed Ben s-a făcut „vinovat" față de colonialiștii francezi de a fi cerut dreptul pentru poporul său de a-și rezolva singur problemele interne. In locul lui Mahomed Ben a fost suit pe tron un om urît de popor, slugă credincioasă a colonialiștilor, sultanul Ben Arafa. Poporul marocan a folosit ziua de 20 august pentru a-și afirma încă o dată hotărîrea de a deveni independent și de a nu admite ca pe tron să mai rămînă trădătorul Ben Arafa. Pentru a împiedica manifestațiile poporului, guvernul francez a luat măsuri sîngeroase. Numeroasele forțe militare care se găseau pe teritoriul Marocului ajutate și de întăririle sosite urgent din Franța, au masacrat populația. Tancurile și avioanele cu reacție au distrus numeroase centre populate. După cum relatează ziarele franceze, operațiunile militare întreprinse de colonialiști sînt cele mai importante din cîte au avut loc în ultimii 30 de ani. După datele oficiale franceze, au fost peste 2.000 de morți.

Gravitatea evenimentelor din Maroc a determinat guvernul francez să convoace o conferință cu reprezentanții partidelor marocane, excepție făcînd Partidul Comunist care a fost exclus. La această conferință care a avut loc la Aix-les-Bains a participat însuși prim-ministrul Faure și ministrul afacerilor externe Pinay. Graba cu care a fost organizată această conferință a fost determinată și de neliniștea provocată în S.U.A. de intensificarea luptei poporului marocan. Statele Unite își văd amenințate bazele militare pe care le-au construit în Maroc.

La Aix-les Bains se pare că guvernanții Franței au acceptat o soluție de compromis, menită să liniștească spiritele și să împiedice creșterea luptei poporului marocan. Așa după cum anunță postul de radio Paris s-ar fi acceptat să fie înlocuit sultanul Ben Arafa printr-un guvern așa-zis reprezentativ. Se speră că astfel naționaliștii marocani vor fi mulțumiți și se va reuși să se tărăgăneze rezolvarea problemei marocane. Această măsură, pe lîngă faptul că nu va fi ușor de pus în aplicare, deoarece Ben Arafa are de gînd să se opună detronării, dar nu are nici darul să mulțumească poporul marocan. Poporul marocan nu vrea numai detronarea sultanului urît de el ci schimbarea radicală a situației. Poporul marocan cere să se țină seama de năzuințele sale spre libertate și să i se dea dreptul să-și rezolve treburile sale interne.

Timpul probabil pentru zilele de 31 august, 1 și 2 septembrie

Vremea se menține mai mult frumoasă și uscată în sudul țării. In Transilvania și nordul Moldovei, vreme nestabilă, ploi temporare și parțiale însoțite local și de descărcări electrice. Vînt slab dinspre sud-est, întărindu-se local în Dobrogea și Ardeal. Temperatura aerului scade ușor în nordul țării și se menține staționară în rest. Temperatura minimă coboară noaptea între 7 și 18 grade, iar maxima urcă ziua între 22 și 30 grade.

Temperatura solului în scădere ușoară în nordul țării și staționară în rest. Solul va fi umed în Transilvania și nordul Moldovei și uscat în restul țării.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T. STAS — 3452 — 52